

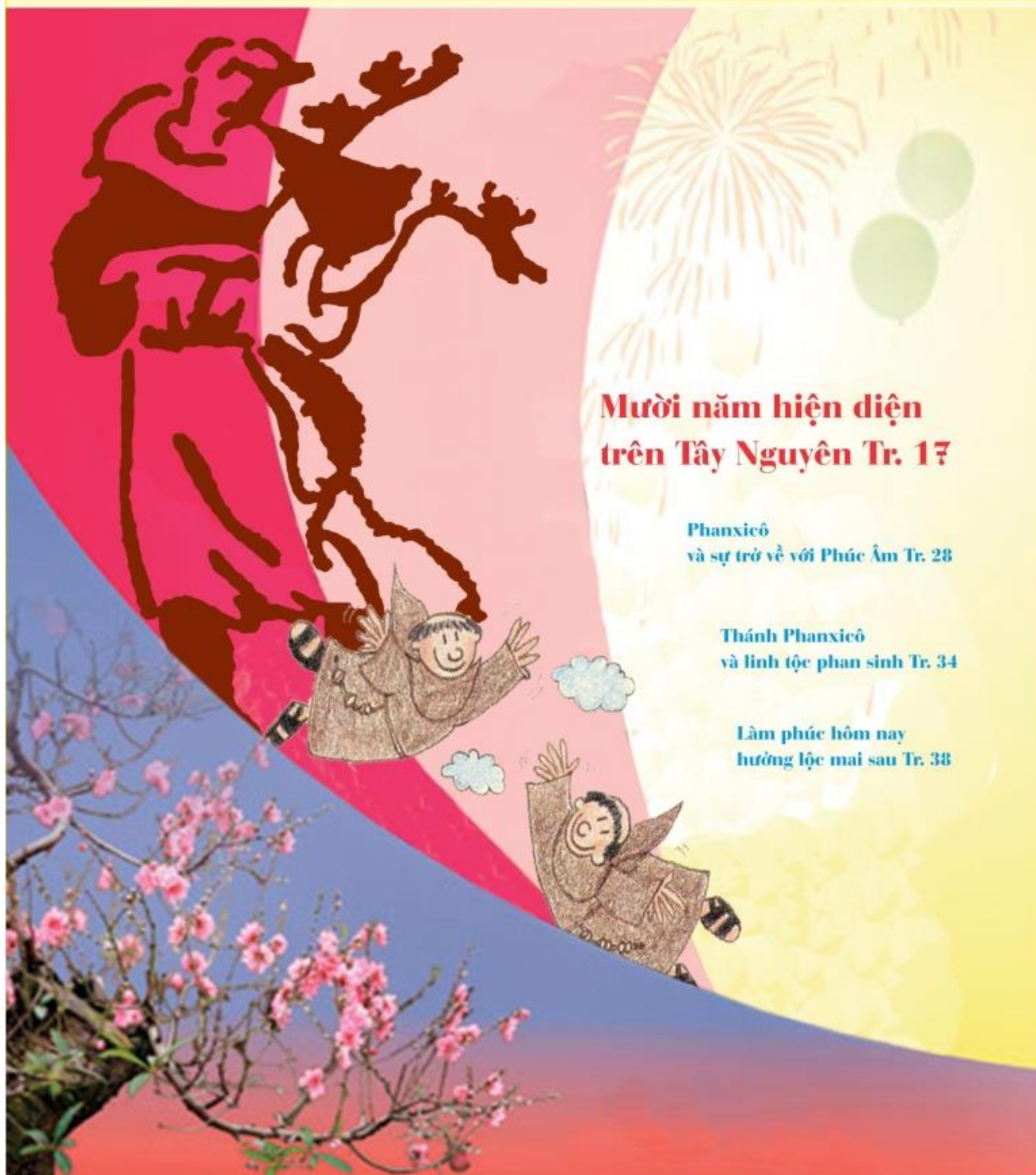

Chia Sẻ

1 & 2

2015 (355)

Nội san thông tin Tỉnh Dòng Thánh Phanxicô Việt Nam. Bình An và Thiện Hào - Pax et Bonum

Mười năm hiện diện trên Tây Nguyên Tr. 17

Phanxicô
và sự trở về với Phúc Âm Tr. 28

Thánh Phanxicô
và linh tộc phan sinh Tr. 34

Làm phúc hôm nay
hưởng lộc mai sau Tr. 38

Lịch gửi bài

Tháng	Cộng đoàn – Điểm	Ban Ngành	GD. PS
03 & 04 - 2015	Suối Dầu, Đakao, Xuân Sơn, Cù Lao Giêng, Bình Giả, Gia Hòa	Thường Huấn	CLARA– FMM
	Thanh Hải, Cư Thịnh, CÔL, Sông Bé, Pleiku, Du Sinh, Cần Thơ	Phúc Âm Hóa	PSTT

Nội Dung:

Thư Hội Đồng Tỉnh Dòng	03	Trang tin PSTT và GTPS	23
Tin Tỉnh Dòng	04	Chia sẻ trong Chia-sẻ	
Tin Hội Dòng	06		
Tin Nhà			
➤ Tin CĐ Sathầy	09	➤ Phanxicô và sự trở về với Phúc Âm	28
➤ Tin CĐ Đồng Dài	11	➤ Mỹ thuật và Mỹ nghệ	32
➤ Tin CĐ Du Sinh	12	➤ Thánh Phanxicô và linh tộc Phansinh	34
➤ Tin CĐ Cần Thơ	15	➤ Làm phúc hôm nay hưởng lộc mai sau	38
➤ Tin CĐ Hà Nội	16		
➤ Tin CĐ Pleiku	17	Trang Thơ	42
➤ Tin CĐ Đakao	20	Những ngày ghi nhớ	44

Kính gửi Anh Chị Em trong đại Gia Đình Phan Sinh

Anh chị em thân mến,

Năm hết tết đến, xin thay mặt toàn thể anh em trong Tỉnh dòng thánh Phanxicô Việt Nam gửi đến anh chị em lời chúc xuân tốt đẹp nhất.

Xuân đi, hạ tới, thu về, đông qua rồi xuân lại đến. Bốn mùa của đất trời cứ thế xoay vần, lặp đi lặp lại, đời này qua đời khác. Theo đó, con người cũng lớn dần lên và trải qua bao hỉ, nộ, ái, ố của cuộc đời. Như một tiền định, không có gì thay đổi. Nhưng, đối với thánh Phanxicô, thời gian có thể đem đến cho ta niềm hy vọng. Ở bất kỳ khoảnh khắc nào, ta đều có thể bắt đầu lại (1Cel 6). Xét từ góc độ này, thánh Phanxicô đã trở thành một minh chứng cho sự mới mẻ của Tin Mừng. Chỉ có trở về với Tin Mừng - Đức Giáo Hoàng Phanxicô giải thích - “chúng ta sẽ bắt gặp những con đường mới, những phương thức sáng tạo, những hình thức diễn tả khác nhau, các dấu chứng hùng hồn và các lời nói chất chứa ý nghĩa nhất canh tân thế giới ngày nay” (*Niềm vui của Tin Mừng*).

Điều này đã góp phần lý giải vì sao nơi thánh Phanxicô cảm thức bắt đầu lại của Tin Mừng luôn gắn liền với mùa xuân. Mùa xuân là nguyên đán của tình yêu. Tình yêu mời gọi và dâng hiến, nồng nàn và say đắm, nóng bỏng và ngọt ngào: “Lạy Chúa, xin thu hút lòng con khỏi đam mê mọi sự trên đời, xin thu hút lòng con bằng tình yêu nóng bỏng và ngọt ngào của Chúa”.

Trong tác phẩm *Quo Vadis*, có một người ngoại giáo đã hỏi thánh Phêrô khi thánh nhân vừa mới đến Roma: thưa ngài, Hy Lạp đem đến cho chúng tôi sự thông thái. Rôma đem đến quyền lực. Tôn giáo của ngài đem lại điều gì? Thánh Phêrô trả lời: Tình yêu. Thánh Phaolô hằng mong ước có được ân huệ cao cả này: “Giả như tôi có nói được các thứ tiếng của loài người và của các thiên thần... Giả như tôi được ơn nói tiên tri và được biết hết mọi điều bí nhiệm, mọi lẽ cao siêu, hay có được tất cả đức tin đến chuyển núi dời non... Giả như tôi có đem

hết gia tài cơ nghiệp mà bố thí, hay nộp cả thân xác tôi để chịu thiêu đốt, mà không có đức mến, thì cũng chẳng ích gì cho tôi” (1Cr 13,1-3).

Quả thực, sự cao cả của tình yêu vượt lên trên quyền lực và sự thông thái. Tôn giáo đã làm cho tình yêu trở thành một điều kỳ diệu. “Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh mạng vì bạn hữu mình” (Ga 15, 12). Chính sự tự huỷ này đã làm cho tình yêu mạnh hơn cái chết, vượt qua không gian lẫn thời gian, không bị ràng buộc vào quy luật của đất trời. Không có nó con người không trở thành người. Tình yêu làm cho thế giới thay đổi. Có lẽ vì thế, khác với quyền lực và sự thông thái, cảm thức về tình yêu là một trải nghiệm hiện sinh.

Và như vậy, trong cảm thức của thánh Phanxicô, việc bắt đầu lại không chỉ dừng ở những cảm nhận về sự giao thoa giữa Tin Mừng với cuộc sống, mà còn kết tinh thành lẽ sống bằng một khát vọng mạnh mẽ của một con người say mê Tin Mừng. Tin Mừng và cuộc sống là sự hợp hôn diệu kỳ đến nỗi ở đó không có chỗ cho những mưu toan, nhỏ nhen, tầm thường, trái lại, tràn đầy tình yêu thương, cảm thông, tha thứ.

Vì thế, trong năm Đời Sống Thánh Hiến này, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã kêu gọi chúng ta bắt đầu lại. Hãy làm chứng cho toàn thể giới về Tình yêu. Ngài viết: “Các con đừng khép mình trong chính các con. Các con đừng để cho mình bị ngạt thở vì các vật nhỏ bé trong căn nhà, các con đừng để mình là tù nhân của các vấn đề của các con. Những điều này sẽ tự giải quyết nếu chúng con đi ra ngoài để giúp người khác giải quyết các vấn đề của họ và để loan báo Tin Mừng. Các con sẽ tìm được sự sống khi trao ban sự sống, tìm được niềm hy vọng khi cho đi niềm hy vọng, tìm được tình yêu khi yêu thương” (*Tông thư của Đức Thánh Cha gửi tất cả các người Thánh hiến*).

Với những tâm tình này, trước thêm năm mới Ất Mùi 2015, chúng tôi kính chúc anh chị em tràn đầy sức sống của Tin Mừng. Cách riêng với anh chị em lớn tuổi và đau bệnh, chúng tôi tiếp tục cầu nguyện cho anh chị em. Nguyên xin Tin Mừng của Đức Giêsu Kitô, là xuân của xuân, đem đến cho tất cả chúng ta Tình yêu, Bình an và Hạnh phúc bất tận.

Thân ái,

Các anh em trong Hội đồng Tỉnh dòng:

ts. Inhaxiô Nguyễn Duy Lam, ofm, Giám Tỉnh
ts. Giuse Vũ Liên Minh, ofm, Phó Giám Tỉnh
ts. Alexis Trần Đức Hải, ofm, Cố vấn
ts. Gioan TC Nguyễn Phước, ofm. Cố vấn

ts. Antôn Nguyễn Ngọc Kính, ofm, Cố vấn
ts. Giuse Nguyễn Tiến Dũng, ofm, Cố vấn
ts. Phêrô Trần Ngọc Phú, ofm, Cố vấn
ts. Vinh Sơn Trần Đức Hạnh, ofm, Thư ký TD

TIN VĂN PHÒNG TỈNH DÒNG

Khóa họp mục vụ giáo xứ

Khóa họp bắt đầu từ chiều thứ Hai, ngày 05/01/2015 đến trưa thứ Năm, ngày 08/01/2015, gồm có 23 anh em đang làm công tác mục vụ khắp cả nước về Nhà Tĩnh Tâm Damianô – cộng đoàn Thủ Đức để tham dự khóa họp. Chương trình của các buổi họp được diễn ra nhiều nơi, tùy theo từng đề tài.

Theo chương trình, ngày thứ nhất, các anh đã đến tham quan và học hỏi cách thức mục

Trung tâm chia sẻ đề tài “Người Mục tử và việc giáo dục đức tin cho Dân Chúa”. Buổi chiều cùng ngày, các anh tham quan Giáo xứ Thánh Tổng Viết Bường thuộc Giáo hạt Phú Thọ, cha xứ Giuse Tạ Huy Hoàng đã trình bày cho anh em đề tài “quản trị Giáo xứ”. Ngày cuối cùng, các anh họp nhóm, thảo luận để rút ra bài học cho công tác mục vụ của anh em trong Tỉnh Dòng.

Ngoài những bài học hỏi từ kinh nghiệm của các cha làm mục vụ các nơi, anh em cũng có

Khóa họp kết thúc sau giờ gặp gỡ của anh Giám tỉnh lúc 11:45 ngày 08/01/2015.

Lễ họp mặt các ân nhân trong Hội Bảo trợ ơn gọi Phan Sinh

Ngày 11/01/2015, trong tâm tình tri ân công ơn của những ân nhân trong Hội Bảo Trợ Ơn Gọi Phan Sinh, Tỉnh dòng tổ chức ngày họp mặt quý ân nhân tại Học viện Phanxicô Thủ Đức là nơi các anh em trẻ đang trong thời gian thụ huấn, được trực tiếp thụ hưởng hồng ân này.

Từ 8h30-10h15, phần gặp gỡ, trao đổi giữa các vị hữu trách trong Tỉnh dòng với quý ân. Đây là dịp thuận tốt để Tỉnh dòng bày tỏ lòng biết ơn đối với quý ân nhân cũng như để thông tin, trao đổi với quý ân nhân của mình về các thành quả huấn luyện mà quý ân nhân đã quảng đại hy sinh bằng lời cầu nguyện và giúp đỡ vật chất cho công việc huấn luyện, đào tạo các tu sĩ, linh mục cho Tỉnh dòng, Hội dòng, và Giáo hội.

vụ của các cha Dòng Chúa Cứu Thế tại số 38 Kỳ Đồng, quận 3, do cha Quản xứ Giuse Hồ Đắc Tâm hướng dẫn. Cùng ngày, các anh đi thăm Giáo xứ Bình Thuận – Hạt Tân Sơn Nhì, cha xứ Giuse Nguyễn Văn Thanh hướng dẫn. Ngày thứ hai, các anh em đã đến Trung tâm Mục vụ Tổng Giáo phận Sài Gòn để tham quan và học hỏi, cha Phêrô Nguyễn Văn Hiền, Giám đốc

những giờ chia sẻ ở Nhà Tĩnh Tâm, gồm các đề tài: Những giá trị Phan sinh đã được thể hiện trong công việc phục vụ của anh em; cùng nhau tìm ra những nhu cầu mà cộng đoàn dân Chúa đang chờ đợi nơi anh em Phan sinh. Cuối cùng, anh em cùng nhau suy nghĩ về cách thức phục vụ Dân Chúa sao cho vừa hiệu quả vừa mang đậm nét Phan sinh hơn.

Thánh lễ tạ ơn và cầu nguyện cho các ân nhân trong Hội Bảo Trợ Ôn Gọi Phan Sinh Việt Nam còn sống và đã qua đời đã bắt đầu lúc 10h30, do cha Giám tỉnh chủ tế cùng với quý cha trong Hội đồng Tỉnh dòng và quý cha trong ban huấn luyện. Sau thánh lễ, mọi người cùng chia sẻ bữa cơm huynh đệ và cùng thưởng thức những bài hát mang tính “cây nhà lá vườn” do các thầy Học viện biểu diễn. Buổi họp mặt kết thúc lúc 13h trong niềm vui và hạnh phúc, một niềm vui có Chúa cùng đồng hành và một niềm hạnh phúc khi mọi người biết sống cho nhau.

Anh em Phanxicô xin tạ ơn Chúa và cảm ơn sự quảng đại của quý ân nhân đã nâng đỡ ơn gọi trong Tỉnh Dòng. Nguyên xin Thiên Chúa chúc lành cho toàn thể quý ân nhân luôn sống an lành trong tình yêu Thiên Chúa và hưởng trọn niềm vui, hạnh phúc trong năm mới 2015.

Nghi thức làm phép thư viện John Duns Scotus

Thư viện Tỉnh dòng John Duns Scotus mới được xây dựng trên nền nhà của cơ sở Xi Mạ cũ nay đã hoàn tất phần xây dựng, anh Quản thư và anh em tại Học viện đang tiếp tục hoàn thành việc di dời từ thư viện cũ và sắp xếp lại trong thư viện mới. Anh Giám tỉnh Inhaxiô Nguyễn Duy Lam đã cử hành nghi thức Thánh hóa và khánh

thành thư viện ngày 11/01/2015, nhân dịp Họp mặt các Hội viên Bảo trợ Ôn gọi Phan Sinh tại cộng đoàn Thủ Đức.

Có được cơ sở tốt để phục vụ cho việc học tập và giảng dạy như thế là thành quả của công sức của tất cả anh em tại cộng đoàn Thủ Đức, anh em Học viện, cùng sự giúp đỡ về tài chánh của quý ân nhân cho tỉnh Dòng.

Lễ bàn giao giáo xứ Đất Sét

Ngày 14.01.2015, Tỉnh Dòng Thánh Phanxicô Việt Nam đã giao lại Giáo xứ Đất Sét thuộc thôn Xuân Nam, Xã Diên Xuân, Huyện Diên Khánh, Tỉnh Khánh Hoà cho Giáo phận Nha Trang, như đã thỏa thuận với Đức Giám mục trước đây. Anh Anphong Nguyễn Công Minh là người đại diện Tỉnh dòng trong lễ bàn giao này.

Lễ mừng thọ thầy Philip Lê Văn Tâm

Ngày 24 tháng Giêng năm 2015 vừa qua là ngày sinh nhật lần thứ 100 của thầy Philip Lê Văn Tâm. Đây là ân huệ đặc biệt mà Chúa đã ban cho Tỉnh Dòng thánh Phanxicô Việt Nam với một người anh có tuổi đời cao như thế. Anh em tại Cộng đoàn Vĩnh Phước đã tổ chức thánh lễ tạ ơn Thiên Chúa và tiệc mừng thượng thọ cho thầy Philip.

Bữa tiệc mừng lễ đã quy tụ các anh em Phan sinh thuộc miền Nha Trang cùng thân nhân của thầy Philip đến tham dự.

Thánh lễ tạ ơn được anh em cử hành vào buổi chiều cùng ngày tại nhà thờ Giáo xứ thánh Antôn Vĩnh Phước.

Thầy Philip sinh ngày 24/01/1915, tại Vĩnh Ngọc, Nha Trang, Khánh Hòa. Cái duyên

trở thành người Anh Em Hèn Mọn của thầy cũng khá đặc biệt, thầy chia sẻ rằng, thầy bị đánh động bởi lối sống đơn sơ, nghèo khó khi thấy các thầy Phanxicô hành khất; các thầy có đời sống sốt sắng, vui tươi và hy sinh, vì thế, tôi đã xin đi tu. Thầy Philip được nhận vào Dòng ngày 29/04/1949, tại Tu viện Phanxicô Nha Trang, lúc đó là cha Giêrôđô Phạm Anh Tuấn coi sóc các em đệ tử. Thầy vào nhà

tập năm 1955 tại Tiểu Cần, do cha Phanxicô Hoàng Trọng Tiến làm Giám sư. Một năm sau, ngày 10/08/1956, thầy được khấn lần đầu

trong Dòng, do cha Pacifique Nguyễn Bình An nhận lời khẩn. Sau khi khẩn, Thầy sống ở Sài Gòn chỉ một thời gian ngắn rồi chuyển về Nha Trang cho đến ngày nay.

Trong ngày lễ mừng thượng thọ, tuy sức khỏe đã yếu, nhưng thầy cũng tỏ ra nhanh nhẹn và tinh táo, có thể tự đi lại được trong nhà, và tham dự thánh lễ tại nhà thờ.

Khóa thường huấn cho các tiến chức

Tiếp nối với khóa thường huấn tiến chức đợt I (từ ngày 9-14/11/2014), Văn Phòng Thư ký Huấn luyện và Học vấn Tỉnh Dòng đã tổ chức khóa thường huấn tiến chức đợt II từ ngày 01/02 đến ngày 06/02/2015, tại Nhà Tĩnh Tâm Đamianô – cộng đoàn Thủ Đức. Đây là khóa thường huấn dành cho anh em

chuẩn bị tiến chức linh mục và phó tế của Tỉnh dòng, với chủ đề: “Mục vụ trong tinh thần Anh em Hèn Mọn”. Anh Giuse Vũ Liên Minh, Đặc trách đồng hành với các anh em chuẩn bị tiến chức, cùng với các giáo sư và giảng viên giúp đồng hành, chia sẻ các đề tài cho 19 anh em chuẩn bị tiến chức. Các đề tài cụ

thể như: Kỹ năng tổ chức và lãnh đạo (thầy Giuse Nguyễn Trung Hiếu), Thánh lễ và Bài giảng (anh Anphong Nguyễn Công Minh), Sứ vụ truyền giáo của người tu sĩ Phan sinh hôm nay (anh GB. Nguyễn Gia Thịnh).

TIN HỘI DÒNG

Một Tỉnh Dòng Mới Tại Tây Ban Nha

Tu nghị thiết lập Tỉnh dòng mới tại Tây Ban Nha đã được tổ chức từ ngày 29/12/2014 đến ngày 4/01/2015. Tỉnh dòng mới này được đặt tên là Trái Tim Đức Mẹ Vô Nhiễm và nó là kết quả của sự thống nhất 6 trong 8 tỉnh dòng OFM đang hiện diện tại Tây Ban Nha và Hạt dòng San Francisco Solano ở Peru.

Tu nghị này anh Juan Telesforo Zuriarrain (Tổng đại diện của Dòng) làm chủ sự lấy chủ đề “hãy làm những gì Ngài nói với anh em” và tu nghị này diễn ra trong bầu khí huynh đệ và hy vọng. Tu nghị này là thời gian để nghiên cứu những báo

cáo của anh Thư Ký Huấn Luyện và cũng như báo cáo về Truyền Giáo Và Phúc Âm Hóa. Báo cáo về tình hình kinh tế cũng được xử lý và những Dự Phóng Đời Sống Và truyền giáo cũng như Nội Quy của Tỉnh dòng mới đã được phê chuẩn.

Vào buổi chiều ngày 31/12 một cuộc gặp gỡ với anh Micheal Perry (Tổng phục vụ) và anh Vicent Felipe (Tổng cố vấn).

Cũng đã có một hoạt động mà trong đó chủ tịch tu nghị đã đọc sắc lệnh xóa bỏ 7 thực thể và Tỉnh dòng Đức Mẹ Vô Nhiễm đã được thiết lập từ tháng 1 năm 2015. Sau đó là lời chúc mừng của anh Tổng phục vụ cho Tỉnh dòng mới và cho biết một số điểm phải được xem xét trong một tương lai gần. Tiếp đó đọc sắc lệnh chỉ định anh Juan Carlos Moya Shepherd, 44 tuổi làm Giám tỉnh mới anh José

María Sainz làm phó Giám tỉnh và các cố vấn.

Vào ngày 1/1, ngày thế giới hòa bình, ở Vương Cung Thánh Đường San Francisco El Grande hoàng gia tại Madrid, Tổng phục vụ long trọng công bố thiết lập Tỉnh dòng với sự hiện diện của một ban đại diện Gia Đình Phan Sinh tại Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha, Đức hồng y Carlos Amigo Vallejo OFM, anh và Giáo sư Giám Mục Braganza, và anh em Phan Sinh Antonio Montes Moreira. Nghi thức thánh lễ bắt đầu lúc 12h30. Trong nhà thờ có khoảng hơn 300 người, đọc sắc lệnh giải thể 7 Tỉnh dòng tại Tây Ban Nha và thành lập Tỉnh dòng Đức Mẹ Vô Nhiễm đúng theo giáo luật.

Mỗi một cựu giám tỉnh thực hiện một cử chỉ đứng trước tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm tại trung tâm bàn thờ, họ dâng lên một giỏ đất mang đến từ các lãnh thổ của những Tỉnh dòng bị giải thể: đất bán đảo và đảo. Kế đó, các cựu giám Tỉnh trả lại con dấu của Tỉnh dòng và Tổng phục vụ cho Giám tỉnh mới, anh Juan Carlos Moya Ovejero, con dấu mới tỉnh dòng.

Kết thúc cuộc gặp gỡ bằng một thánh lễ trọng thể, Và một buổi hòa nhạc của âm nhạc thời Trung Cổ vào buổi chiều.

Tỉnh dòng mới Đức Mẹ Vô Nhiễm bao quanh là những cộng đoàn tự trị như Andalusia, Aragon, Castilla y León, Castilla-La Mancha, Canary Islands, Catalonia, Valencia, Extremadura, Illes Balears, La Rioja, Madrid and Murcia. Tỉnh dòng có 365 anh em và công tác tông đồ gồm có: 46 giáo xứ, 12

Linh Địa, 13 trường học với khoảng 7,355 học sinh và 586 giáo viên, 6 bệnh viện, 6 trung tâm linh đạo, 1 học viện thần học được liên kết với khoa thần học của trường PUA, 2 tờ báo chuyên ngành, 1 trường đại học, 36 nhà thờ.

Trong địa hạt của tỉnh dòng, có 83 đan viện Clara với 865 nữ tu.

Cuộc Gặp Gỡ Hàng Năm Giữa Tổng Phục Vụ Với Các Giám Tỉnh Và Giám Hạt Mới

Cuộc gặp gỡ giữa Tổng phục vụ, ban Tổng cố vấn với các Giám tỉnh và các Giám hạt mới lần thứ 17 được chính thức khai mạc bằng một cử hành Thánh Thể do anh Julio Bunader, OFM (phó tổng phục vụ) chủ sự. Cuộc gặp gỡ này diễn ra tại nhà Trung Ương ở Rôma từ ngày 19/-29/01.

Các Tân Giám tỉnh:

1. Anh **Ignatius Nguyen Duy Lam** Tỉnh dòng Thánh Phanxicô Việt Nam
2. Anh **Héctor Eduardo Lugo García** Tỉnh dòng (Td) Santa Fe Colombia
3. Anh **Marc Le Goanvec** Td Thánh Giuse, Canada
4. Anh **Ilija Vrdoljak** Td

dei Ss. Cirillo e Metodio Croazia

5. Anh **Guido Fineschi** Td di S. Francesco Stigmatizzato Italia

6. Anh **Claudio Durighetto** Td Serafica di S. Francesco d'Assisi, Italia

7. Anh **Richard Stanley Grech** Td di S. Paolo Apostolo Malta

8. Anh **Juan Medina Palma** Td del Santo Evangelio Messico

9. Anh **Yusuf Bagh** Hạt dòng (Hd) thánh Gioan Baotixita Pakistan

10. Anh **Jeronym František** Jurka Td di San Venceslao Rep. Ceca

11. Anh **Benedek Dobszay** Td di Nostra Signora degli Ungheresi Ungheria

12. Anh **Jack Clark Robinson** Td Đức Mẹ Guadalupe USA

13. Anh **Jeffrey Scheeler** Td Gioan Baotixita USA

14. Anh **Kevin J Mullen** Td Danh Cực Thánh Chúa Giêsu USA

15. Anh **Edwin Alvarado Segura** Td N.S. de Guadalupe –

Centroamérica Guatemala

16. Anh **Wilhelmus**

Gonsalit Saur Td Phanxicô
Xứ Giả Hòa Bình Tây
Papua, Indonesia
17 .Anh Kevin Dessinga
Fondazione “Notre Dame
d’ Afrique” Congo-
Brazzaville
18 .Anh Orlando Cabrera
Td Truyền Giáo Thánh
Antôn Badova Bolivia
19. Anh Carolo Myeong-
Huan Ho Td Santi Martiri
di Corea Corea
20. Anh José Juma Manuel
H

Antonio Brasine
25. Anh Neri Menor
Vargas Td 12 Thánh Tông
Đồ Perú
26. Anh Gianni Gatti Hd
Thánh Phanxicô Padua,
Nuova Guinea
27. Anh Scaria Varanath
Hd Madre di Dio India
28. Anh Aurel Gjerka Hd
Annunciazione Albania

Bế Mạc Cuộc Họp Với Các Giám Tỉnh Và Giám Hạt 2015

Chiara Mozambico
21. Anh Marjan Čuden Td
S. Croce Slovenia
22. Anh Patrick Lonsdale
Hd Dip. Della Immacolata
Concezione Gran
Bretagna
23. Anh Luigi Recchia Td
Romana SS. Pietro e Paulo
Italia
24. Anh Carlos Alberto
Breis Pereira Td San

Khóa họp kéo dài hai tuần
của Tổng phục vụ với các Giám
Tỉnh và Hạt dòng mới bế mạc
hôm nay ngày 29//01/2015. Nó
vừa mang tính chất tập huấn
vừa không. Trong suốt khóa họp
các đề tài khác nhau đã được
trao đổi, thảo luận chẳng hạn
như: quyền bính của việc phục
vụ, huấn luyện cho công việc
truyền giáo, việc đồng hành với

các anh em để cùng vượt qua
thời đại khó khăn này, những
trường hợp rời Dòng, Giám
tỉnh và Ban cố vấn, những văn
kiện và những nghị quyết của
Tổng tu nghị 2009 và Tổng Tu
nghị sắp tới. Tất cả những anh
em tham dự có thể gặp Tổng
Phục vụ riêng tư hoặc viếng
thăm các văn phòng tại Trung
Ương Dòng.

Những Công Bố Sắc Lệnh Của Thánh Bộ Phong Thánh

Ngày 22 /01 Đức Thánh Cha
Phanxicô đã có cuộc yết kiến
riêng với Đức hồng y Angelo
Amato SDB, Tổng trưởng Thánh
Bộ Phong Thánh.

Tại buổi yết kiến riêng này
Đức thánh Cha đã ủy quyền cho
Thánh bộ này công bố sắc lệnh
liên hệ đến phép lạ được cho là
do lời cầu bầu của Người Tôi Tớ
Thiên Chúa, chị Maria Teresa
Casini, Tđ Phụ Dòng Các Chị Tận
Hiến Thánh Tâm Chúa Giêsu.
Chị sinh ngày 27/10/1864 tại (Ý)
và chết ngày 03/04/1937.

Vụ án phong chân phước đã
được phó thác cho anh Luca De
Rosa, OFM vào năm 1997.
Người ta mong đợi rằng Nghi
Thức Phong Chân Phước sẽ diễn
ra tại Frascati vào mùa thu năm
này.

Người tôi tớ của Thiên Chúa,
chị Teréa Gardi là một giáo dân
của Dòng Ba Phan sinh cũng đã
có những nhân đức anh hùng;
Bà sinh ra tại Imola (Ý) ngày
22/10/1769 và qua đời 01/01/
1837.

TIN CỘNG ĐOÀN SATHAY

Người Đưa Tin: Aug Nguyễn Thành Trung

Anh em Tây Nguyên xin kính chào anh Giám tỉnh, anh phó Giám tỉnh và toàn thể Anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh. Lời đầu tiên, anh em xin được gửi đến mọi người lời chào chúc Năm Mới. Kính chúc mọi người một Năm Mới Bình An, sức khỏe dư tràn, muôn vàn ơn phước...

Tiết trời Tây Nguyên đang vào mùa đông với thời tiết khá lạnh. Những cánh hoa dã quỳ nở vàng rực rỡ bên vệ đường như thể làm tăng thêm sự ấm áp khi mà những tia nắng vàng vọt, yếu ớt không đủ sức để sưởi ấm bước chân người lữ khách. Những con đường đến với bản làng nhuộm đỏ gót chân. Vì thế mới có câu: "Tây Nguyên là đất quý người".

Có lẽ cũng nên giới thiệu đôi nét về Tây Nguyên để những ai chưa từng biết đến cũng có thể mừng tượng được đôi chút.

Dân số

Tây Nguyên là nơi tập trung sinh sống của người đồng bào dân tộc thiểu số. Người Jagrai chiếm số đông nhất với con số thống kê khoảng 242.000 người

và có các dân tộc khác như Êđê, Banhar, Koho, Mnông và Stiêng...vv. Phần lớn họ sống phân tán ở những vùng núi cao, tập trung theo từng khu vực, gọi là buôn làng.

Lịch sử truyền giáo ở Tây Nguyên

Việc truyền giáo cho người đồng bào ở Tây Nguyên bắt đầu từ những năm 1850, khi Giám mục Cuenot Thể trao bài sai cho thầy Sáu (chức sáu) Do mở đường lên Tây Nguyên truyền giáo... sau đó là các tu sĩ dòng Chúa Cứu Thế. Đoàn đến nơi truyền giáo đầu tiên là Kon Tum vào năm 1851, tại đây các thừa sai đã thành lập được một số trung tâm truyền giáo như: Plei Rơhai cho dân tộc Banhar; Kon Trang truyền giáo cho dân tộc Xê Đăng; Pleichur truyền giáo cho dân tộc Jagrai...Kon Tum trở thành xứ truyền giáo đầu tiên của khu vực Tây Nguyên, thuộc

Giáo phận Đà Nẵng (Qui Nhơn) của Giáo hội Công giáo Việt Nam. Đến năm 1932, Đức Giáo Hoàng Piô XI tách xứ truyền giáo Kon Tum thuộc Giáo phận Đà Nẵng (Qui Nhơn) để thành lập Giáo phận Kon Tum, gồm ba tỉnh: Kon Tum, Pleiku, Buôn Mê Thuột và tỉnh Attopeu thuộc Lào. Bổ nhiệm linh mục Martial Jannin làm Giám mục đại diện Tông Tòa Giáo phận Kon Tum (1932-1942).

Vài nét ngắn gọn xin được gợi lên như vậy để gọi là "có chút gì để nhớ". Còn bây giờ xin được chia sẻ với đại Gia Đình ta một vài thông tin.

Về nhân sự: Cộng đoàn Vườn Mít và Sa Thầy hiện tại có 11 anh em, cộng thêm hai em thực tập năm là 13 người. Sức khỏe của anh em đều ổn. Tình Huynh đệ của Anh em vẫn ngày một thắt chặt hơn với ngày gặp mặt là thứ Hai hằng tuần. Các

Anh em tề tựu bên nhau để cùng nhau cầu nguyện chung, chia sẻ bữa cơm đạm bạc (agape) với nhau và thông tin cho nhau về tình hình của từng miền mà Anh em phụ trách. Qua đó, Anh em hiểu nhau nhiều hơn và yêu thương nhau nhiều hơn. Quả đúng là *"tình huynh đệ như men nồng rượu mới"*.

Sứ vụ: Anh em rất nhiệt thành trong sứ vụ truyền giáo, đặc biệt là giúp cho những người anh em dân tộc thiểu số J'rai. Họ là những người nghèo thực sự. Nghèo theo cả hai nghĩa - vật chất lẫn tinh thần. Thời gian qua đi thắm thoát đã mười năm. Còn nhớ cái ngày đầu tiên khi anh em đặt chân lên miền đất Tây Nguyên, Đức Giám Mục Michael nói: *"Tôi đợi các anh lâu lắm rồi..."*. Cảm tạ Chúa, sau 10 năm Anh em hiện diện, cánh đồng truyền giáo Tây Nguyên, nơi Anh em hiện diện, đã đem lại những khởi sắc rõ rệt. Những mảnh đất hoang sơ đã được cày xới, vun trồng, để rồi đến hôm nay đơm bông, kết

trái. Số người được lắng nghe và đón nhận Tin Mừng của Chúa mỗi ngày một đông. Anh em đã và đang thực thi sứ điệp của Tin Mừng là đi đến các vùng ngoại biên, ở nơi đó có rất nhiều mảnh đời đáng thương như người phung, người nghèo và những người bất hạnh... Nhìn chung, công việc của các Anh em khá bận rộn. Anh Nicholas

tuy sức khỏe không tốt lắm nhưng anh rất hy sinh để đi đến với anh chị em dân tộc J'rai. Không quản

đường xa, dù mưa hay nắng, anh vẫn kiên trì đến với họ. Và bây giờ, anh đã vào trong buôn làng ở mỗi tuần bốn ngày. Dân làng Bồ cũng mới dựng nên một cái chòi tranh đơn sơ để anh về có chỗ nghỉ ngơi. Còn anh Phục thì vẫn chăm sóc các bệnh nhân. Anh thường gọi các bệnh nhân là "Anh Kitô". Tình thương mà anh dành cho họ còn hơn cả những gì mà họ mong đợi. Biết bao trẻ em bệnh tim đã được anh cứu sống... Anh Chi, ngoài việc là cha sở Lệ Cần và Quản hạt Mang Yang, bây giờ anh được nhận thêm một sứ vụ mới, đó là "linh hướng Liên Tu Sĩ giáo phận Kontum" nữa. Phía K'Mông, anh Long cũng đang

hoàn thiện ngôi nhà nguyện của Giáo xứ. Anh Phát thì luôn bận rộn với các em nhà nội trú. Anh Trung cũng khá bận rộn với công việc truyền giáo ở vùng đất mới Sa Thầy. Còn các anh em khác, mỗi người một sứ vụ... Nói chung, các Anh em phục vụ người nghèo bằng cả trái tim của người "Mục Tử nhân lành" và rất được mọi người yêu mến.

Một vài thông tin khác: Năm nay, lễ Cha Thánh được tổ chức tại Giáo xứ Lệ Cần, là nơi anh Chi đang phụ trách. Trong thời gian vừa qua, Cộng đoàn cũng được sự thăm viếng của cha Pascal Tỉnh và cha Tiềm là những người anh em trong Gia đình Phan Sinh. Cộng đoàn cũng cảm ơn Tỉnh Dòng đã gửi hai em Học viện đến thực tập năm để chia sẻ đời sống với các Anh em trên mảnh đất Tây Nguyên này.

Một vài thông tin chia sẻ với Anh chị em như vậy. Nguyên xin Ba Ngôi Thiên Chúa chúc lành cho tất cả mọi công việc của chúng ta. Và trước thềm của Tết Nguyên Đán, Cộng đoàn xin được kính chúc Đại Gia Đình Phan Sinh đón một Năm Mới An Khang, Hạnh Phúc, vui trong sức khỏe, trẻ trong tâm hồn, khôn (ngoan) trong ý tưởng và được hưởng tràn đầy Ân Lộc của Chúa Xuân.

Cộng đoàn Thừa Sai Tây Nguyên ngày 16 tháng 01 năm 2015.

Anh em cộng đoàn Đồng Dài xin chào và gửi lời chúc bình an - thiện hảo đến toàn thể anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh. Anh em rất rất vui mừng thông tin về một vài sinh hoạt đơn sơ và khiêm tốn trong đời sống của cộng đoàn về nhân sự và mục vụ có tính chất vừa cũ vừa mới, để toàn thể anh chị em hiệp thông cầu nguyện, chia vui và nếu có cơ hội sẽ không bỏ qua sự sẻ chia có thể là tinh thần hoặc vật chất cho những người dân nghèo miền núi.

Trước hết, khi chuẩn bị kết thúc năm 2014, cộng đoàn đã cùng với các anh chị em đại gia đình Phan sinh và mọi kitô hữu trên khắp hoàn cầu hân hoan vui mừng đón chào thánh lễ Con Thiên Chúa xuống thế làm người vì yêu thương nhân loại. Từ đó, anh em nơi đây cũng hòa vào tình yêu của Chúa Hải Đồng trong sự yêu thương, để đến với người khác và chia sẻ một chút tình nồng ấm qua những món quà có thể nói được vừa mang tính tinh thần vừa thể hiện yếu tố vật chất nhưng phải xác nhận là rất khiêm tốn.

Đối với người kinh tại Giáo xứ Đồng Dài và Nhà nguyện Diên Tân đã được cha sở cùng với bà con giáo dân long trọng tổ chức thành lễ và chia sẻ niềm vui Giáng sinh cho một số con em trong Giáo xứ, và cả những trẻ em lương giáo đến tham dự Thánh lễ bằng những món quà đơn sơ, nhưng mang lại một sự ấm áp thân tình giữa bà con giáo dân và những người ngoài kitô hữu. Một giáo dân tại nhà nguyện Diên Tân rất phấn khởi và tự hào về những chia sẻ do chính bà con và cha sở cùng làm.

Đối với các anh chị em dân tộc thiểu số, họ thật sự đã có một thánh lễ sốt sắn và tràn trề niềm vui. Bởi vì, những ngày trước lễ Giáng sinh, các anh em

trẻ trong cộng đoàn và một số giáo dân được nhờ, đã cộng tác với anh em chuẩn bị quà bánh các loại và cả thực phẩm gạo mắmm... cho bà con. Vì đã được thông báo trước, nên sáng ngày 25 lễ Giáng sinh, từ tờ mờ sáng khi mọi người kinh còn ngon giấc thì bà con từ các bản làng bắt đầu rộn ràn đi xuống nhà thờ Đồng Dài bằng xe máy rất đông, một số khác đã được anh Xuân Dương lái xe đi đón từ 4h sáng, để đưa họ về tham dự thánh lễ và chia sẻ niềm vui trong ngày Giáng sinh. Sau thánh lễ trọng thể mừng Chúa Giáng sinh, bà con được ama Ngọc và các anh em trẻ tổ chức một buổi văn nghệ bỏ túi và được nhận các món quà được chuẩn bị trước cách chu đáo. Vui tươi nói cười, cả thăm hỏi và mừng chúc Giáng sinh cho nhau là tâm trạng phấn khích của cả bà con lẫn những ai được phục vụ họ.

Qua những phục vụ đơn sơ chia sẻ của ngày Giáng sinh và cả những Chúa nhật hằng tuần cho bà con dân tộc thiểu số, cũng chính là những niềm vui phục vụ âm thầm của anh em nơi đây, vì như mình đã được phục vụ chính Đức Kitô vậy.

Tiếp đến, tuy là cộng đoàn nghèo về vật chất, nhưng anh em nơi đây đã tin tưởng vào thùng gạo của mình sẽ không với như hũ bột của bà góa thời

ngôn sứ Êlia; vì thế, anh em Đồng Dài đã đón tiếp nhận thêm một nhân sự mới trong tâm trạng đầy huynh đệ yêu thương, để chia sẻ đời sống với anh em và cùng sống tinh thần Phan sinh vui tươi mơn hèn cũng như cùng nhau cộng tác công việc mục vụ của cộng đoàn và giáo xứ. Như vậy, từ nay cộng đoàn Đồng Dài có nhân sự tổng cộng sáu người gồm ba già ba trẻ, với đầy ắp tiếng nói tiếng cười trong mỗi giờ cơm, những giờ huynh đệ và các buổi cùng làm việc với nhau. Có một anh lớn trong cộng đoàn đã nói vui rằng: Đồng Dài từ nay trở thành một cộng đoàn lớn của miền Nha Trang, bởi có nhân sự tương đương Vĩnh Phước, nên phải hãnh diện mới đúng. Theo lời của nhân sự mới gia nhập cộng đoàn thì tuy Đồng Dài thật sự nghèo về vật chất (hai cha nuôi bốn thầy), nhưng rất giàu về tinh thần, giàu về tình nghĩa và đầy ắp tình người, nên mọi việc cứ trôi chảy, mọi người cứ vui cười biểu lộ nét mặt bình an. Đây được xem là vùng đất lành nên chim muồn đậu. Nếu có dịp và muốn nếm hưởng cảm giác ấy, xin mời anh chị em hãy ghé thăm cộng đoàn bất cứ khi nào chứ không cần một ngày đẹp trời nào cả.

Một vài dòng chia sẻ đơn sơ đến quý anh chị em trong đại gia đình Phan sinh với ước

mong cùng hiệp thông chia vui trong bình an và thiện hảo mà Thiên Chúa luôn muốn ban cho tất cả chúng ta. Anh em Đồng Dài cũng xin chúc mừng năm mới âm lịch 2015, chúc anh chị

em dồi dào sức khỏe, tràn đầy niềm vui, sống bình an và thiện hảo, để tiếp tục tuôn đổ sự bình an và thiện hảo ấy cho những ai Chúa gọi đến cho chúng ta phục vụ. Xin anh chị em cũng tiếp tục

nâng đỡ anh em chúng tôi bằng những lời cầu nguyện trong một đức tin chân thành vào Chúa chúng ta.

NGƯỜI ĐƯA TIN

TIN CỘNG ĐOÀN DU SINH

Người Đưa Tin: Gioan Baotixita Nguyễn Hoàng Triều

Lời đầu tiên, anh em tập sinh K. 25 (2014-2015) chúng con, xin gửi đến đại gia đình Phan sinh lời chào chúc bình an và niềm vui của tình yêu hợp nhất trong Đức Kitô.

Đứng trước ngưỡng cửa của mùa đông, đất trời và Mùa Vọng thiêng liêng, cộng đoàn Du sinh cũng đã bắt đầu có những bước đi đầu tiên trong việc chuẩn bị chào đón ‘Đêm Rất Thánh – Mùa Hồng Ân’ đang đến rất gần theo tiếng reo thầm lặng của dòng thời gian và trong hơi thở phảng phất hương thơm của không gian.

Đầu tiên phải kể đến việc Giáo phận Đà Lạt đã dành cho Cộng đoàn Tập viện Du sinh một sự ưu ái đặc biệt, khi chọn ngôi nguyện đường bé nhỏ của Cộng đoàn làm một trong những điểm hành hương của Giáo phận, để lãnh nhận ơn Đại xá trong Năm Đời Sống Thánh Hiến. Ân lộc thật sự chẳng ở đâu xa. Đây cũng là dịp cho mỗi anh em cảm nghiệm tình yêu của Thiên Chúa dành cho Cộng Đoàn cũng như dành cho chính bản thân mình, như có lời Kinh

Thánh viết: “Vì Ta đã chọn và thánh hoá nhà này, để muôn đời Danh Ta ngự tại đây. Ta sẽ để mắt nhìn và để lòng ưa thích nơi này mãi mãi” (2Sb 7,16).

Kể đến là công tác làm hang đá để đón Chúa Hài Đồng ngự đến. Dường như Giáng sinh luôn mang lại cho người ta những thay đổi rất riêng tư. Cái riêng tư ấy được thể hiện qua bức tranh hang đá Giáng Sinh mà anh em tập sinh trẻ năm nay đã phối lên. Tuy cũng chỉ là những hang đá đơn sơ do tự tay anh em vất vả nhiều ngày làm

nên, những bóng đèn đã bao lần tô điểm lung linh qua những mùa Noel trước, và kể thừa những truyền thống tốt đẹp của bao thế hệ tập sinh đã đi qua,

nhưng với những mảnh ghép nhặt nhận từ nhiều ý tưởng mới lạ, anh em tập sinh năm nay đã mang đến cho Nhà Du Sinh một khung cảnh Giáng Sinh thật ấm áp và gần gũi. Một bầu khí ‘mới’ được tạo ra trong Mùa Hồng Ân này bởi những thành viên ‘mới’.

Đến đây, con nghĩ rằng cũng nên miêu tả cách khái quát các ‘Hang đá Giáng sinh’ của nhà Du

Sinh năm nay. Hang đá phía trước cổng nhà nguyện của Cộng Đoàn mang trong mình sứ điệp của tình liên đới giữa người tu sĩ với mọi giáo dân. Hang đá bên trong nhà nguyện toát lên nét đẹp đơn sơ của người phan sinh đối với màu nhiệm tình yêu nhập thể, khi khung cảnh ‘cha Thánh Phanxicô nơi Hang đá Greccio’ năm xưa được tái hiện. Cũng vậy, hang đá nơi nhà cơm của anh em là hình ảnh của ‘Tình huynh đệ hèn mọn’. Tuy cả ba hang đá mang trên mình những nét rất khác biệt, nhưng vẫn không thể nào che lấp được mối giây đã liên kết chúng với nhau, đó chính là chủ đề mà Giáo Hội mời gọi chúng ta sống hiệp thông trong năm nay – Năm cầu nguyện cho đời sống thánh hiến.

Để sống đúng với sứ điệp đã và đang được thể hiện nơi các ‘hang đá’ cũng như trong Năm Đời Sống Thánh Hiến này, anh Giám Sư và Cộng Đoàn đã tạo điều kiện cho anh em tập sinh đáp trả lời mời gọi của Cha Sở Giáo Xứ Du Sinh, trong công tác đón Chúa Giáng Sinh. Hàng tuần, sau mỗi giờ kinh tối ngày thứ năm và thứ bảy, anh em tập sinh lại cùng nhau men theo con đường vắng in đậm những bước chân dẫn thân phục vụ của những lớp đàn anh đã một thời đi qua để lên ‘Đền Thờ’, cùng với ca đoàn của Giáo Xứ, góp chút tài hèn sức mọn của mình mà ca hát tôn vinh Đấng

Tối Cao. Ngoài việc cùng với ca đoàn xướng hát phụng vụ thánh lễ trong đêm vọng Giáng Sinh, anh em cũng góp chút nét vui tươi, sinh động cho cộng đoàn nơi đây qua một tiết mục văn nghệ trong giờ canh thức vọng Chúa giáng sinh.

Bên cạnh việc chuẩn bị Giáng Sinh cho Cộng Đoàn, đêm canh thức trên Giáo Xứ, anh em Tập sinh cũng được các anh Nhà Mô tin tưởng giao cho phần việc chuẩn bị văn nghệ trong tiệc liên hoan mừng Chúa giáng sinh cho các công nhân của Cơ Sở Cây Trồng Phan Sinh đêm ngày 25. Một đêm văn nghệ diễn ra thật vui và đầy ý nghĩa vì anh em đã phần nào góp phần đem niềm vui giáng sinh đến cho những công nhân, những người nghèo, những người bất hạnh, những người chưa biết Chúa...

Du Sinh giờ đây, không chỉ đẹp lung linh bởi ánh đèn lấp lánh tỏa ra từ các hang đá, hay len lỏi nhấp nháy mờ ảo trong những hàng cây, mà còn tỏa ra hương thơm thánh đức do những món quà làƠn Đại Xá mà Thiên Chúa đã điểm tô thêm cho Cộng đoàn như hương sa ngọt ngào từ trời.

Tuy nhiên, đời sống của một tập sinh sẽ là thiếu sót trầm trọng nếu chỉ biết trau chuốt cái vẻ đẹp, niềm vui hào nhoáng bên ngoài mà quên đi những giá trị tinh thần, thiêng liêng bên trong. Thiếu hiểu được điều đó, nên trước khi mừng Chúa Giáng

Trần, vào ngày 20 tháng 12, một cuộc tĩnh tâm mùa vọng ‘xa nhà’ đã được thực hiện. Anh Giám sư đã dành một ngày để đưa các tập sinh đến với một nơi cách xa thành phố Đà Lạt đến ‘Đồi Suối Vàng’. Tại đây, Anh đã hướng dẫn và giúp cho anh em tự tiến sâu vào ‘sa mạc’ để thực hiện một cuộc gặp gỡ cá vị với Thiên Chúa.

Khi hỏi đến điều ấn tượng đối với mỗi anh em khi đến nơi đây, hẳn câu trả lời sẽ không chỉ dừng lại ở những đồi thông hoang vu đã làm nên nét đặc trưng của rừng xứ lạnh, nhưng còn là ‘gió’. Quả thật, anh em đã đi theo tiếng gió dẫn đường, mỗi người một ngã để tiến sâu vào ‘sa mạc’, hầu tìm cho mình một góc vắng riêng tư. Nơi đó, những nhịp đập nao động của cuộc sống tạm được gác qua một bên để nhường chỗ cho những khoảng lặng suy tư trong tâm hồn: đường đi một mình, cô đơn và sự tự do, cảm dỗ, tội lỗi và ân sủng, và đâu đó còn có cả những giọt nước mắt tuôn rơi khi thoáng hồi tưởng lại những lần yếu đuối của kiếp người đê hèn trong quá khứ.... Chính lúc đó, gió như đôi bàn tay dịu dàng đến an ủi trong tiếng vi vu nhẹ nhàng và ôm chàng lấy những tâm hồn trẻ đang thao thức. Gió theo chân những chàng tập sinh trẻ về tới nhà Dòng, hiu hiu lay động những ngọn thông bé nhỏ vừa mới trồng, lướt nhẹ trên những đợt cỏ non vừa mới ló sau khi

đã cắt bỏ những gì già nua. Gió theo anh em lên vào phòng, lạnh buốt đôi bàn tay hay theo anh em dâng câu chúc tụng lên Thiên Chúa trong nhà nguyện trong giờ kinh, và ‘gió’ ở lại với anh em để đón chờ ngày Chúa giáng sinh.

Trước thềm Giáng sinh, anh em tập sinh đã có một giờ cầu nguyện lớp thật trang nghiêm và sâu lắng. Không gian bé nhỏ của nhà nguyện bên trong nội vi của Tập Viện, cùng với ánh nến dịu dàng giữa màn đêm bao phủ như muốn gom trọn khối tình của mười lăm con người, để hòa tan vào tiếng nhạc du dương và bình yên trong bầu không khí của giờ cầu nguyện theo cách thức của Cộng đoàn Taizé, theo dòng suy niệm mà tiến dâng lên Chúa Hải Đồng. Không gian ấy, sự tĩnh lặng sau mỗi tiếng nhạc hay lời ca ấy, và cả những xúc cảm nữa, như đan quyện vào nhau, tạo thành một sức mạnh tâm linh có thể ‘phá tan mọi xích xiềng’ – là tội lỗi đang vây hãm tâm hồn mỗi con người.

Rồi đêm Thánh cũng đã đến. Tiếng nhạc vang dội trên không trung. Ánh đèn nhấp nháy và ánh sáng tỏa lan cả một vùng. Và ‘chị gió’, chị đem cái se lạnh như từ Bê-lem năm xưa trở về, thổi lơ thơ trên khung trời lấp lánh những vì sao. Tất cả đã tạo nên không gian vừa mang tính đặc thù, vừa mang tính thiêng liêng.

Đỉnh cao của niềm vui giáng sinh mà mỗi người đều cảm nhận đó là thánh lễ. Tất cả đều được diễn ra hết sức trang nghiêm, sốt sắng và đầy ý nghĩa. Sau thánh lễ Đêm trên Giáo Xứ, tất cả anh em trong Cộng Đoàn lại quây quần bên nhau nơi hang đá tại trước sân nhà nguyện để chiêm ngắm Hải Nhi Giê-su nơi máng cỏ khó nghèo, khiêm hạ và cầu nguyện cho bình an tình yêu ngự trị nơi Cộng Đoàn Tập Viện, cho Tỉnh Dòng và trên toàn thế giới. Sau đó, anh em tập trung nơi nhà cơm ấm cúng để cùng mừng Giáng Sinh và để trao tặng cho nhau những món quà bé nhỏ nhưng đông đầy ‘tình huynh đệ và đượm thắm ‘nghĩa hèn mọn’ trong dịp hồng phúc này, trong khi thưởng thức món cháo vịt nóng sốt và ngon tuyệt!

Niềm vui nối tiếp niềm vui, chính trong Đêm Giáng Sinh này, Cộng Đoàn có một bạn sinh viên xin được đến tìm hiểu ơn gọi Phan sinh. ‘Ơn gọi mới’ đến từ vùng đất Bảo Lộc này là niềm vui cho cả Cộng Đoàn. Cách riêng đối với các anh em tập sinh, người bạn đó hẳn đã gọi lại nơi lòng của mỗi người, những hoài niệm và những cảm xúc rất riêng về những bước đi chập chững của mình trong những ngày đầu khi mới theo đuổi ơn gọi Phan sinh. Hạt giống ơn gọi Phan sinh đầu tiên trong Năm Đời Sống Thánh Hiến đã được Chúa gieo nơi ‘thửa

vườn’ của Du Sinh. Xin chúc tụng và tạ ơn Chúa!

Sau những ngày nhộn nhịp, Cộng Đoàn Du Sinh trở về với nhịp sống bình lặng vốn có của một Tập Viện. Gió vẫn thổi, vẫn vờn mây phủ kín cả mặt trời, khiến cả ngày chẳng có chút ánh dương. Gió theo anh em ra vườn làm việc, giúp Cha Phi Khanh xây dựng tượng đài thánh An-tôn bên cạnh vườn hoa tượng đài ‘Đức Mẹ Ngoại Thành’. Tượng đài thánh Antôn dự kiến sẽ ‘cắt băng’ khánh thành vào dịp lễ kính Thánh Nhân vào 13 tháng 6 năm nay. Gió còn nghịch ngợm khi tung những hạt mưa lất phất vào không gian, làm cho những cánh hoa khẽ run lên nhè nhẹ vì lạnh. Gió ham chơi, rủ mây đi mất để lộ ra anh mặt trời chói chang với bàn tay ấm áp là những tia nắng vàng. Nơi góc nào đó, gió còn mạnh tay đóng ‘rầm’ cánh cửa trong giận dữ để nhắc nhở anh em bài học về sự cẩn thận của thói quen hay quên ‘cửa đóng then cài’. Dầu ở đâu và làm gì trong Tập Viện, gió vẫn là bạn của muôn loài trong tiếng thì thầm, mát rượi và nhẹ mỏng.

Du sinh Mùa Giáng Sinh là vậy, luôn căng tràn những xúc cảm của tình trời, tình thiên nhiên và cả của lòng người, như luôn đông đầy gió: gió của đất trời và gió đến từ Thiên Chúa. Nếu như gió đã ít nhiều một lần làm cho trái tim của thánh Phanxicô rung lên những nhịp

đập xao động, thì cũng vậy, đất trời và con người Du Sinh vào mùa Giáng Sinh cũng làm cho tâm hồn người tu sĩ nơi đây đông đầy những cơn gió của cảm xúc thi vị khi đứng trước phong cảnh quyến rũ của đất trời, trước những ‘ngôi nhà’ -là những nắm mồ trên ‘thành phố buồn’, nhuộm sắc thời gian đang cầm giữ thân xác của bao kiếp người, trước những ngọn núi lúc ẩn, lúc hiện trong màn sương phía xa xa, hay trước những đồi thông vươn cao đùa giỡn với mây mù mà quên cả thời gian, trước một loài hoa đang thầm lặng nở và gửi hương vào gió. Hay người tu sĩ cũng có thể cảm thấy tràn trề một hy vọng khi đứng trước một chồi non căng tràn sức

sống mang trong mình một tương lai xanh màu, một tương lai đầy hứa hẹn cho muôn vật, muôn loài khi ‘Chúa xuân đất trời’, ‘Chúa Xuân Cứu Độ’ ngự đến.

Thật vậy, cuộc sống là một chuỗi dài những khoảnh khắc. Mỗi khoảnh khắc là một làn gió mới, đến để đổi mới tâm hồn và tỏa lan bình an cho mọi người, cách riêng cho người tu sĩ. Đồng thời, những làn gió mới này cũng khẽ chạm vào niềm khát khao nơi trái tim con người trước lời mời gọi thánh thiêng của Thiên Chúa. Và trong những khoảnh khắc mệnh mông đầy xúc cảm ấy, người tu sĩ chợt thấy mình sao thật nhỏ bé!

Ta muốn nương cánh gió để tung bay,

Ta muốn hòa cơn mưa giọt đọng đầy,

Ta ao ước chỉ là tia nắng nhỏ,

Ôm giọt nồng, lấp lánh đọng cành cây!

Và khi đó, tất cả sẽ cùng với người tu sĩ vui sướng reo lên:

‘Chúc tụng Chúa đi kìa đồi xanh, núi biếc.

Chúc tụng Chúa đi này hoa lá, cỏ cây.

Chúc tụng Chúa đi hỡi suối nước tràn đầy.

Chúc tụng Chúa đi hỡi vạn vật Chúa đã tạo nên!’

TIN CỘNG ĐOÀN CẦN THƠ

Người Đưa Tin: Phêrô Phạm Phúc Linh

Anh em Cộng đoàn Cần Thơ xin kính chào tất cả anh em trong đại gia đình Phan Sinh.

Sau đây là chia sẻ đôi điều về đời sống của anh em tại nơi đây. Thời gian thấm thoát thoi đưa nay đã bước qua tháng 11 kể từ khi anh em chuyển đổi cộng đoàn về Cần Thơ.

Đời sống anh em bây giờ khá ổn định từ đời sống thiêng liêng của anh em đến công việc bên ngoài, như giúp mục vụ giáo xứ hay là bác ái xã hội... Cánh đồng truyền giáo ở nơi đây thì bao la bát ngát “lúa chín đầy đồng mà thiếu thợ gặt”. Vậy anh em nào có tinh thần muốn truyền giáo cho dân nam bộ xin hãy về miền đất phì nhiêu này.

Hiện giờ, ở dưới đây đang mở rộng con đường ngang qua ngôi nhà cộng đoàn, sau này có dịp anh em xuống cộng đoàn Cần Thơ tha hồ mà đi, đi không cần nhìn xuống đất, nhìn lên trời cũng được bảo đảm không sợ lạc đường.

Trong những ngày cuối năm, khí trời lạnh lạnh, nhà nhà chuẩn bị đón tết, anh em cộng đoàn Cần Thơ trong lòng cũng rạo rức, sẵn sàng đón chào năm mới với tất cả niềm hy vọng vào tình yêu của Thiên Chúa.

Nguyện xin Ba Ngôi Thiên Chúa ban cho đại gia đình Phan Sinh một năm mới bình an và hạnh phúc.

TIN CỘNG ĐOÀN HÀ NỘI

Người Đưa Tin: Phaolô Nguyễn Văn Long

Anh em cộng đoàn Hà Nội xin gửi lời chào thăm Anh Giám Tỉnh, quý Anh Chị em trong Đại Gia Đình Phan Sinh. Anh em chúng tôi xin chia sẻ với các anh chị em vài thông tin của cộng đoàn trong những tháng vừa qua.

Cộng đoàn hiện gồm bảy anh em, trong đó có một em thực tập năm, được phân bổ như sau: 04 anh sống tại cộng đoàn, 03 anh tại giáo xứ.

Các anh em trong cộng đoàn, ngoài việc giúp dâng lễ tại các giáo họ, còn phụ trách các hoạt động khác như Phan sinh Tại thế, các ca đoàn, dạy học, giảng tỉnh tâm, giáo lý hôn nhân. Anh Tuấn tiếp tục công việc truyền giáo tại Lạng Sơn; công việc vẫn đang trong tiến trình tiến triển tốt, nhưng cần kiên nhẫn. Anh Phụng thì được bổ về xứ Trung Hiếu- hạt Hà Nam- tổng giáo phận Hà Nội theo hợp đồng giữa Tỉnh Dòng và Tổng giáo phận Hà Nội. Có anh Long, thực tập năm, cùng chia sẻ đời sống và công việc với anh.

Giáo xứ Trung Hiếu là một giáo xứ miền quê nghèo, gồm một nhà thờ xứ và bốn nhà thờ họ. Giáo dân chừng hơn một ngàn, chiếm khoảng 20% dân số khu này. Giáo xứ này được thành lập ngót trăm năm, nhưng 50 năm trở lại đây, không có cha xứ đóng tại chỗ. Nghe bà con ở đây nói: trước đây 80% dân khu này là công giáo, thế nhưng do thời gian lâu dài không có cha xứ đóng tại chỗ, cộng thêm sự việc người theo đạo Công Giáo bị mất nhiều quyền lợi trong khi đó

người không công giáo thì lại được nhiều quyền lợi...đưa đến việc nhiều người Công Giáo vì chạy theo lợi lộc, đã bỏ đạo. Kết quả là từ 80% công giáo giờ chỉ còn 20% Trong số 20% công giáo này cũng có không ít người khô khan nguội lạnh. Vì vậy, đây là một thách thức lớn cho anh em trong việc truyền giáo cũng như tái truyền giáo tại mảnh đất này. Bước đầu anh em đang cơ cấu lại các đoàn thể, củng cố ban trùm, nhắc nhở để tập cho họ quen đi lễ nhà thờ, nhất là giữ lễ ngày Chúa Nhật. Anh em dành thời gian để đi thăm viếng, hỏi han và khuyên bảo bà con giáo dân để họ sống đạo tốt hơn. Ngoài ra, anh em cũng quan tâm thiết lập Dòng Phan Sinh tại thế và Giới trẻ Phan Sinh, -dù còn trong giai đoạn phôi thai-; anh em cũng cho sửa sang và bắt đầu xây cất một số công trình nhỏ để lấy khí thế cho bà con..

Nổi bật trong ba tháng vừa qua là sự kiện mừng đại lễ cha thánh Phanxicô. Trong ngày đại

lễ, có sự tham dự của tất cả anh em dòng nhất, các chị FMM, đông đảo anh chị em Phan sinh tại thế và Giới trẻ Phan sinh. Đức Tổng Giám mục Hà Nội chủ tế thánh lễ. Trong bài giảng, Ngài cho cộng đoàn dân Chúa tham dự Thánh lễ hôm đó thấy được ảnh hưởng lớn lao của thánh Phanxicô, từ lúc Ngài về trời mãi cho đến ngày nay, trên Giáo hội cũng như trong xã hội, nổi bật nhất là tinh thần hòa bình, yêu mến người nghèo, quý trọng thiên nhiên. Đức Tổng cũng không quên nhắc nhở các hậu duệ của Thánh Nhân, từ dòng nhất đến dòng ba, cần phải duy trì và dẫn thân hơn nữa cho những truyền thống tốt đẹp của Dòng. Sau thánh lễ, Đức Tổng ưu ái ở lại chia sẻ bữa cơm huynh đệ với tất cả anh chị em trong đại gia đình Phan sinh miền Hà Nội. Có thể tóm gọn: Thánh lễ diễn ra cách sốt sắng và trang nghiêm, bữa cơm diễn ra trong sự ấm áp và huynh đệ. Tất cả là do hồng ân của Chúa Ba Ngôi nhờ lời chuyển cầu của Cha thánh.

Kính chúc tất cả các anh chị em bình an thiện hảo trong Chúa Ba Ngôi.

TIN CỘNG ĐOÀN PLEIKU

Người Đưa Tin: Nguyễn Đình Phục

Cộng đoàn Phanxicô Thừa Sai Pleiku kính chào tất cả anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh Việt Nam.

Trước tiên, tất cả anh em trong cộng đoàn kính gửi lời tri ân đến Anh Chị Em về những món quà và những lời cầu nguyện cho bà con dân tộc nghèo đáng thương nói chung và cộng đoàn thừa sai của chúng tôi nói riêng. Chúng tôi luôn ghi nhớ tấm lòng yêu thương của tất cả anh chị em dành cho chúng tôi suốt những năm qua.

Đầu năm Ất Mùi này, có dịp nhìn lại một chặng đường 10 năm hiện diện trên Tây Nguyên, chúng tôi cảm nghiệm rất sâu sắc về tình yêu của Chúa nhờ sự cầu bầu của Mẹ Maria và sự nâng đỡ chân thành của tất cả anh chị em.

Có những lúc bị bắt bớ, bị tra hỏi đủ điều, bị tai nạn trên những con đường đi, những lúc ốm đau, những lúc mất phương hướng trong sứ vụ truyền giáo vì điều kiện hoàn cảnh quá khó, chúng tôi cảm nhận được ơn lành của Chúa và Mẹ Maria. Và những lúc ấy, anh chị em đã đến bên chúng tôi như những người thân và những người bạn.

Hôm nay, chúng tôi gửi đến anh chị em những lời cảm ơn chân thành và những thông tin tóm lược về hoa quả của sứ vụ truyền giáo ở Tây nguyên.

Huyện IaGrai là một vùng đất ba không (không công giáo, không Nhà Thờ, không linh mục) như lời tuyên bố của một vị lãnh đạo cách đây 10 năm.

Đây có thể nói là một khúc xương khó gặm nhất ở Giáo Phận KonTum. Không biết sao Đức Cha Micae Hoàng Đức Oanh lại trao phó cho anh em Phanxicô. Có lẽ ngài tin vào tinh thần hòa bình của cha thánh Phanxicô?

Để rồi vào ngày 17/08/2006, cha nguyên Giám Tỉnh Phi Khanh Vương Đình Khởi, cha Nicôla Vũ Ngọc Hải, cha Có, cha Bảy và hai Thầy sáu Long và Trung đến gặp Đức Giám Mục Micae Hoàng Đức Oanh tại Tòa Giám Mục.

Cuộc gặp gỡ này đã trở thành một cột mốc chính trong sự hiện diện 10 năm qua của Anh em Phan Sinh tại Tây Nguyên. Kết quả của cuộc gặp gỡ này được Nhật Ký của cộng đoàn ghi lại những hướng dẫn của Đức Cha Micae như sau: “Anh em sẽ phụ trách người J’Rai tại huyện IaGrai và làng EaLuh. Hai anh Long và Trung sẽ tìm cách nhập hộ khẩu để chịu chức linh mục. Anh em cố gắng học tiếng và chú ý tới văn hóa của người dân tộc. Anh em cần có một nơi ở chung để sống đời sống cộng đoàn. Anh em nên

sống chan hòa với các linh mục Giáo Phận và đừng có quá chú trọng tới vấn đề xây dựng nhà cửa, cố gắng tìm ơn gọi người dân tộc và đừng để anh em người kinh lấn át anh em người dân tộc mà phải bên vực họ.”

Kể từ đó, anh em Pleiku ra sức thi hành sứ vụ truyền giáo cho vùng này cho dù gặp không biết bao nhiêu gian nan khổ khó. Cho đến hôm nay, huyện IaGrai đã trở thành 3 có: “có Giáo xứ IaTô, có gần 5000 giáo dân công giáo, có linh mục là cha xứ Giuse Trần Văn Long, cha Nicôla Vũ Ngọc Hải và cha Giuse Nguyễn Khánh Thông”

Không những thế, ở các làng dân tộc có những Nhà Nguyễn đơn sơ để bà con tham dự Thánh Lễ và cầu nguyện như Nhà Nguyễn Là Bồ, Nhà Nguyễn làng Ó, làng Dundé, làng Tốt, làng Del, làng K’Rung, làng KuTong, làng HLuh..., Giáo điểm người kinh IaYok, Chư Hậu, Suối Đục, Sêsan 4 và IaKha.

Hiện tại cha Long và cha Thông đang ra sức hoàn thành

hai Nhà Nguyễn lớn ở K’Mông và làng Mèo. Đây là 2 Nhà Nguyễn đã được nhà nước cấp phép sau bao nhiêu năm dân làng xin được xây dựng.

Bên cạnh những Nhà Thờ, Nhà Nguyễn ấy, anh em Phanxicô Thừa Sai Pleiku đã xây dựng những nhà giữ trẻ ở các làng dân tộc như SêĐăng, làng Bồ, làng Ó, làng KuTong, K’Mông. Sắp tới anh em sẽ xây dựng thêm một nhà giữ trẻ dân tộc nữa ở một làng xa thành phố Pleiku. Còn nhà giữ trẻ ở làng phong đang tìm cách xin nhà nước tiếp tục cho xây dựng.

Công tác chăm sóc bệnh nhân phong và bệnh nhân dân tộc nghèo luôn được chúng tôi quan tâm. Đây có thể nói là một vấn đề rất khó khăn với chúng tôi nếu không có sự chia sẻ của tất cả anh chị em. Bởi lẽ vùng đất này quá bao la rộng lớn. Đời sống của đồng bào dân tộc quá nghèo khổ. Chúng tôi khẩn xin anh chị em tiếp tục cầu nguyện và chia sẻ với với họ.

Hiện nay, cộng đoàn Phanxicô Thừa Sai Pleiku cộng với cộng đoàn Sa Thầy có tất cả 13 anh em bao gồm 11 anh chính thức và 2 anh đang thực tập năm. Tất cả chúng tôi thương xuyên gặp gỡ nhau vào thư Hai hằng tuần tại nhà Vườn

Mít để chia sẻ, cầu nguyện và bàn luận công việc của cộng đoàn.

Anh Giuse Hoàng Hữu Chi là Phụ trách của cộng đoàn, cha xứ Giáo xứ Lệ Cần, cha Quản Hạt ĐăkĐoa, Chủ tịch Liên Tu Sĩ Giáo Phận KonTum. Trách nhiệm và công việc bề bộn như thế, anh luôn sẵn sàng đến và chia sẻ cuộc sống với anh em cũng như với đồng bào dân tộc nghèo. Hiện tại, công việc mục vụ Giáo xứ Lệ Cần có anh Hoài đảm trách.

Sau nhiều năm nhận trách nhiệm lớn trong cộng đoàn và Giáo Phận, anh Nicôla Vũ Ngọc Hải âm thầm đến sống giữa làng dân tộc. Hằng ngày, anh dâng Thánh Lễ ở các làng, đào tạo nhân sự truyền giáo, tổ chức các giờ cầu nguyện cho các làng, chăm sóc bệnh nhân dân tộc nghèo, giúp bà con phục hồi di sản văn hóa dân tộc như nhà cửa, quần áo, các nhạc cụ, ngôn ngữ...Anh vẫn như ngày nào nhẹ nhàng, hiền lành, thánh thiện và đầy lòng yêu mến người nghèo.

Ngày 06/10/2009 anh YaThu đến Pleiku để bắt đầu một năm thực tập truyền giáo. Cha Nicôla đưa anh đến gặp cha Đông và cha Bảy. Đến ngày 09/10 cha YaThu đi Phú Thọ để bắt đầu một năm thực tập truyền giáo cho người dân tộc Bahnar. Kể từ lần gặp gỡ đầu tiên ấy, duyên trời se định, anh trở nên người bạn thân hữu với đồng bào dân

tộc nghèo. Hiện tại anh là cha xứ của Giáo xứ PhaoLô H'Neng và mười mấy làng dân tộc xung quanh. Đức cha Micae dự định trao phó cho anh nhiều vùng ở xa nữa.

Anh Giuse Trần Văn Long vẫn như ngày nào âm thầm hoàn thành các trách vụ mà Giáo Phận trao phó một cách suất sắc. Anh như con ong cần mẫn đi kiếm mật cho đời. Sống với anh nhiều năm rồi, tôi hiểu được lòng yêu mến của anh dành cho đồng bào dân tộc nghèo. Hằng ngày, anh đến các làng xa để mang Tin Mừng cho họ. Nhiều làng từ con số không hiện tại có vài mươi hộ theo đạo và có Nhà Nguyễn. Cầu nguyện xin Chúa luôn ban cho anh mạnh khỏe và bình an.

Anh Giuse Nguyễn Khánh Thông với vai trò là cha phó xứ laTô phụ trách vùng thị trấn

laKha và các làng xung quanh. Anh đã đem đến cho vùng này nhiều sự thay đổi sâu rộng. Có người vui miệng khoe: *“cha Thông nhanh nhẹn như con sóc. Nơi nào cha đến là ở đó có Nhà*

Nguyễn
n”

Ở Sa Thầy, anh Trung và anh Liên đang rất nỗ lực hết mình cho công cuộc

tái thiết vùng đất mới này. Hai anh đang gặp rất nhiều khó khăn. Đời sống của đồng bào dân tộc ở vùng này thiếu thốn đủ điều. Cầu nguyện xin Chúa luôn ban cho hai anh mạnh khỏe và vững tâm trong sứ vụ của mình.

Ở nhà Ơn gọi Phan sinh, anh Phát đang chăm sóc mấy mươi em dân tộc. Các em đang học văn hóa ở trường. Và vào những ngày cuối tuần, các em vào các làng để tham gia công việc truyền giáo. Ngoài những giờ học ở trường, các em được học các môn học và các môn năng khiếu ở nhà. Ngôi nhà đơn sơ này là một điểm nhấn rất

quan trọng của cộng đoàn Phanxicô Thừa Sai Pleiku.

Anh Tiến và tôi đang ở laTô với anh Long. Anh Tiến phụ giúp anh Long trong việc điều hành Giáo Xứ laTô như dạy giáo lý dự tòng và hôn nhân, giúp nhóm ơn gọi, xây dựng các công trình trong Giáo Xứ, tổ chức sinh hoạt các đoàn thể... Còn phần tôi thì chăm sóc bệnh nhân phong, bệnh nhân dân tộc nghèo đi các bệnh viện, cấp phát thuốc...

Nhìn chung, tất cả anh em đang nỗ lực hết sức cho công việc truyền giáo và luôn giữ lòng tinh thần Phan Sinh như lời cha nguyên Giám Tỉnh Phi Khanh Vương Đình Khởi nhắn nhủ anh em những điều quan trọng như sau: *“1. Anh em luôn luôn phục tòng, hiệp thông với Giáo Phận và kính trọng hàng giáo sĩ. 2. Hợp nhất và hợp tác với các dòng (ví dụ Dòng Chúa Cứu Thế và Phú Xuân). 3. Làm lan tỏa tinh thần Cha Thánh trên vùng truyền giáo Tây nguyên (quan tâm đến việc thành lập dòng Ba Phan Sinh và Giới Trẻ Phan Sinh). Anh em phải trung thành với những nét cơ bản của tinh thần Phan Sinh bằng những hành động như cầu nguyện và sốt mến, hèn mọn và nghèo khó, hòa bình và hòa giải. Tóm lại là phải sống “thánh” trước Chúa và mọi người”.*

Pleiku ngày 7/02/2015

Người Đưa Tin: *Phạm Xuân Thanh*

VIẾNG THĂM HUYNH ĐỆ

Ngày 29/01/2015, anh em Cộng đoàn thánh Phanxicô Đakao vừa tổ chức một ngày vòng quanh thành phố để thăm viếng gia đình của một số anh em trong cộng đoàn.

Trong thời gian qua, một số anh em trong Cộng đoàn đau nặng, mất nhiều thời gian chữa trị ở bệnh viện và ở nhà, anh em khó có thể chăm sóc các anh choặng nếu không có gia của các anh gánh vác công việc này cùng với Cộng đoàn. Nhân việc chạy chữa cho các anh đã tạo nên sự gần gũi và gắn bó hơn giữa Cộng đoàn và gia đình của các anh. Vì thế mà câu nói sau đây đã trở nên thiết thực hơn: "Cha mẹ của anh cũng là cha mẹ của chúng tôi, anh chị em của anh cũng là anh chị em của chúng tôi". Cho đến nay, bệnh tình của các anh đã tạm lắng phần nào và đang dần hồi phục. Để tạ ơn Thiên Chúa và cảm ơn gia đình của tất cả các anh, cũng như để gắn bó hơn nữa giữa Nhà Dòng và gia đình của các anh em, Cộng đoàn đã tổ chức hai đợt viếng thăm gia

đình của các anh. Lần một, anh em thăm viếng gia đình anh em trong thành phố; lần hai sẽ thăm gia đình của những anh em khác kết hợp với kỳ nghỉ năm của Cộng đoàn vào mùa Phục sinh hằng năm.

Trong các sinh hoạt của anh em trong Cộng đoàn, thi thoảng anh em cũng có những câu nói

vui - đùa đùa với nhau với nhiều mục đích khác nhau, có khi nói để khen tặng, phá vỡ bầu khí nặng nề và cũng có lúc để góp ý cách nào đó.

- "Nghe nói,... mấy bữa nay thấp thỏm, ăn ngủ không yên phải không bà cố? Một anh hỏi vui với thân mẫu của một anh.

- Dạ! bà đơn sơ trả lời. Con cũng mong đến ngày các cha các thầy về thăm, con mừng lắm.

Như những gì anh em chọn nhau cho vui thôi, nhưng thực sự, các gia đình rất mong được Cộng đoàn về thăm một lần như thế. Điểm đầu tiên anh em ghé thăm là gia đình anh nguyên Giám tỉnh, song thân của anh hẳn cũng rất vui dù đã khuất cách đây ít năm. Anh Phanxicô X. Vũ Phan Long, sau khi được Hội đồng Tỉnh dòng giao cho

công việc Phụ trách cộng đoàn Đakao, nhưng không bao lâu sau, các y bác sĩ đã phát hiện anh bị ung thư phổi. Từ đó, anh không thể hiện diện liên tục với anh em trong Cộng đoàn được nữa. Mọi công việc quán xuyến Cộng đoàn, anh đã phải gởi gắm cho anh phó Phụ trách đảm nhận. Hôm nay Cộng đoàn đến thăm, giọng anh tuy không tốt, nhưng nhìn chung, anh khỏe gần như bình thường rồi vậy. Anh có thể ngồi vui đùa với anh em trong suốt thời gian dài. Trong chuyến đi này có anh Phi Khanh Vương Đình Khởi, anh biện minh cho việc đi cùng này với anh Long rằng: “Tui tuy là không thuộc về Cộng đoàn theo sự phân chia của Tỉnh Dòng, nhưng theo xã hội thì tui thuộc về Đakao, bởi hộ khẩu của tui ở đây đấy nha”. Nói rồi anh cười rất thoải mái. Hai anh cựu Tỉnh phục vụ lâu ngày gặp nhau, nên đã tỏ ra rất vui mừng và chia sẻ cho nhau nhiều điều trong tình huynh đệ, đặc biệt là công trình “Trồng họ”.

Chia tay anh Long cùng gia đình, chúng tôi tiếp tục hành trình đến thăm gia đình anh Bình ở quận Gò Vấp. Gia đình anh cách nhà anh Long chừng

16 Km theo chỉ dẫn của google map. Đoạn đường tuy có phần xa, nhưng dường như đã được rút ngắn lại nhờ sự náo hoạt của anh Phanxicô Vũ Văn Mai và những câu chuyện “Trồng họ” của anh Phi Khanh tiếp tục được đem ra mổ xẻ.

Xe dừng lại trong sân nhà thờ Hợp An, một Họ đạo từng nổi tiếng trong thành phố về khâu tổ chức các lễ rất lớn. Mùa Noel vừa qua, bà con Họ đạo đã xây dựng hang đá Noel rất cao, nghe nói là cao bằng nhà thờ và trùm lên nhà thờ luôn. Mọi người vào nhà thờ như thể đi vào hang đá vậy. Mùa tết năm này cũng vậy, còn gần một tháng nữa mới đến tết, nhưng hoa mai, cây quýt và những dàn giáo cao đã được dựng lên để sau này đặt từng chậu bông vào đó. Trông thật là to lớn. Cái tên Giáo xứ “Hợp An” cũng có sự tích của nó, anh Thanh Bình cho biết, “Hồi mới di cư vào Sài Gòn, Xứ đạo đã tập hợp Giáo dân thuộc nhiều vùng khác nhau đến đây sinh sống. Đến lúc

đặt tên Xứ đạo, ai nấy muốn lấy tên ngoài quê của mình mà đặt tên cho Xứ đạo. Không thống nhất được tên gọi, bà con kéo nhau lên tòa Giám mục gặp Đức

cha để trình bày sự việc. Ngài nói ‘hãy đặt tên cho Họ đạo là Hợp An, tức là hợp lại mà sống cho an bình’”. Kể đến đó, anh em vỗ tay tán thưởng, không biết vì anh kể hấp dẫn quá hay là do nội dung hay, hoặc là vỗ tay khích lệ đây. Sau khi tham quan nhà thờ, anh em kéo nhau về nhà anh Bình ở gần đó. Vào nhà, tất cả anh em - chị em đều vồn vã cười nói như thể giữa mọi người với nhau là những người bạn thân thiết, và như thể họ đã xa nhau một thời gian dài nay gặp lại vậy. Thực ra còn hơn thế nữa, giữa anh chị em và Cộng đoàn là những người thân, những người đã từng đồng lao cộng khổ với nhau một thời. Số là từ hè năm 2013, anh Thanh Bình đã lâm bệnh nặng, một thời gian chạy chữa, nay bệnh tình đã tạm qua đi. Bệnh của anh được xem là đã hết, giờ chỉ còn phục hồi sức khỏe nữa thôi. Bởi thế mà tương quan qua lại giữa Cộng đoàn và gia đình vững với dần đi. Nay gặp lại, ai cũng vui mừng hết thảy. Người vui nhất hẳn là thân mẫu anh Bình, bà là người đã nói “con mong các cha - thầy về thăm... con mừng lắm” khi một anh nói đùa với bà. Cho đến nay, bà đã 86 tuổi, có 10 người con, tất cả đã ra cửa nhà hết rồi. Da dẻ bà hồng hào, tính khí còn nhanh nhẹn, thấy ai chưa có ghế ngồi là bà sẵn sàng nhường ghế ngay. Chồng bà đã ra đi cách đây nhiều năm, nhưng ông hẳn cũng đang hạnh phúc và cùng với bà tự hào về đoàn con cháu đang sống ở trần thế trong sự yêu thương lẫn nhau.

Được tin anh em Phanxicô đến, cha xứ Giáo xứ Hợp An cũng đến gặp gỡ và chung vui.

của gia đình như lời thân phụ của anh đã nói, nhưng các món ăn đã được trình bày rất đẹp mắt, và có lẽ là không đơn giản để nấu đâu. Đặc biệt trong bữa tiệc vui hôm nay, ông cố đã khai chai rượu quý được ông cất giấu đã hơn 15 năm, nay có dịp đưa ra cho anh em thưởng thức.

Chuyến viếng thăm gia đình của một số anh em trong thành phố đã để lại trong mỗi người anh em một cảm thức thân tình, một niềm hạnh phúc và vui mừng vì những người thân của các anh đều mạnh khỏe, và gia đình của các anh cũng hạnh

Anh chị em cười nói rộn rã lắm, có lúc như thể to tiếng vậy, mà to tiếng thật, bởi anh Phi Khanh có nghe gì lắm đâu. Ai nói cái gì cũng trả lời “Tốt rồi! tốt rồi”. Ngài sẽ bắt câu chuyện rất nhanh nếu có ai đó đề cập đến từ “hệ” và “MTG”. Có lẽ đề tài hệ vẫn là câu chuyện nổi bật nhất của chuyến đi này chẳng? Anh Phi Khanh nhắc đi nhắc lại với anh Thanh Bình là cần phải ăn “hệ”, ăn hệ để có “sức khỏe” và chữa bệnh rất tốt. Cha xứ Hợp An cũng bị lôi cuốn vào đề tài này. Tuy nhiên, anh Vinh cũng khá lắm, anh đã kéo được cha xứ và mọi người vào đề tài nghệ thuật, đặc biệt là ngành điêu khắc. May thay, cha xứ cũng biết được nhiều tên tuổi trong giới điêu khắc Công giáo nên đã tiếp chuyện cách dễ dàng.

Sữa đậu nành, bánh xu, bánh bò, cam, quýt ... và những câu chuyện rộn ràng như ngày hội cũng phải kết thúc khi giờ đã điểm, anh em phải tiếp tục làm tròn bốn phận như đã hứa là dùng bữa cơm gia đình cùng với

những người thân của anh Liên Minh.

Bước vào mái ấm, nơi anh

Minh sinh ra và lớn lên là một ngôi nhà rộng vào cao, không kiêu sa lộng lẫy nhưng rất ấm cúng và hiền hòa. Thân phụ và thân mẫu của anh từ tốn tiếp đón phái đoàn, trong khi chị, các em và các cháu đang tự tay nấu ăn để đãi Cộng đoàn bữa cơm trưa. Ai ai trong ngôi nhà cũng tỏ ra hiền hòa, nhẹ nhàng, gần như là một cung cách rất đặc trưng của anh Liên Minh vậy. Tuy gọi là bữa ăn đơn sơ

phúc vì những anh đau bệnh cũng đã được chữa khỏi hoặc đang dần hồi phục. Một năm đã qua với biết bao lao công vất vả, giờ đây đã âm thầm khép lại và hứa hẹn mở ra một năm mới với nhiều mến thương huynh đệ, chung sức với nhau để vượt qua những thử thách mới trong niềm tin - yêu - hy vọng.

Trang PSTT - GTPS

Khóa học trợ úy Phansinh tại Vũng Tàu

Khóa học bắt đầu lúc 9:00 ngày 09/02/2015, tại phường 2, Tp.Vũng Tàu, gồm tất các trợ úy miền Sài Gòn và miền Bà Rịa - Vũng Tàu.

Mục đích khóa học mà ban trợ úy quốc gia tổ chức hôm nay là phổ biến lại các tài liệu do bên trung ương đã ban hành. Qua dịp quy tụ này, ban Trợ úy muốn lắng nghe những góp ý của các vị Trợ úy để sớm điều chỉnh và giúp cho việc trợ úy được tốt hơn. Đồng thời, đây cũng là dịp để anh chị em Trợ úy gặp gỡ nhau và đi chơi chung với nhau.

Các đề tài được nhấn mạnh hôm nay gồm: Trợ úy là ai? Trợ úy làm gì? Trợ úy cũng cần được huấn luyện.

Buổi thứ nhất, anh Bosco Nguyễn Văn Đình trình bày đề

tài Trợ úy là ai? Với chủ đề 1: là Trợ úy hay là Giám đốc. Anh nhấn mạnh việc Trợ úy là người đồng hành cùng ban Hội đồng của đoàn. Trợ úy không phải là người đứng đầu, nhưng như là một thành viên của Hội đồng Huynh đệ đoàn, là một người đứng bên lề và hướng dẫn

thiên liêng cho anh chị em.

Tiết thứ 2 với chủ đề: "Người Trợ úy đích thực là ai" do anh Giuse Trần Thế Mừng trình bày. Trong phần trình bày, anh nêu lên nhiều thắc mắc, đặt nhiều vấn đề để anh chị em thảo luận.

Đầu buổi chiều, anh Phanxicô F. Vũ Văn Mai tiếp tục đề tài thứ nhất với chủ đề "Bốn Công Việc mà Trợ úy Phải Làm". Anh đã dùng những lời lẽ hùng hồn, những dẫn chứng cụ thể và nhiệt huyết trong cách trình bày hầu giúp các Trợ úy hiểu rõ hơn về những việc cần phải làm cho huynh đệ đoàn của mình. Các Trợ úy cần phải tham dự các buổi họp hội đồng và Huynh đệ đoàn, tham gia huấn luyện, đi kinh lý mục vụ và hiện diện trong các tu nghị bầu cử. Anh chia sẻ thêm, trong một miền, nếu có hơn một Trợ úy miền thì

phải quy tụ thành một hội đồng Trợ úy miền. Ví dụ: trong 3 nhánh Dòng Anh Em Hèn Mọn, mỗi nhánh một Trợ úy miền, thì phải có một người đại diện, có thể xoay tua theo nhiệm kỳ...

Tiết thứ 2 vào buổi chiều, anh Gioan Nguyễn Phước trình bày chủ đề "Công việc huấn luyện trong Hđđ". Anh nhấn mạnh rằng, vị trợ úy không có quyền hành nào trên Hđđ, và cũng không làm thay cho anh chị em Phan sinh Tại thế. Người trợ úy phải là nhân chứng linh đạo Phan sinh.

Sau phần trình bày của anh Phước, có nhiều anh chị em đã chia sẻ việc huấn luyện của mình, đồng thời góp ý cho ban soạn thảo về các tài liệu huấn luyện sao cho hợp lý và hiệu quả hơn.

Cuối ngày học, anh chị em cùng nhau đi thăm bè nuôi hàu ở ngoài đảo. Ở đây, anh chị em được chứng kiến cảnh mặt trời lặn ở phía bên kia biển. Điểm giao thời giữa ngày và đêm đã tạo nên cảnh sắc rực rỡ cuối chân trời. Lòng người dù đã chùng xuống vì mệt mỏi sau ngày làm việc thì nhờ đó mà

hứng khởi hơn và có niềm hy vọng hơn.

Ra tới bè, dù không còn ánh sáng của mặt trời nhưng được thay vào đó là ánh đèn của các tàu đánh cá ở phía chân trời. Bè nổi nơi anh chị em tới thăm là của một ân nhân của Giáo xứ Hòa Hội, nhờ sự tương quan của cha xứ Hòa Hội mà anh chị em được thưởng thức những món đặc sản biển ở xứ Vũng Tàu này. Đặc biệt, nhiều anh chị em lần đầu được thưởng thức món "hàu". Gỏi hàu (ăn sống), hàu luộc, cháo hàu và cá chẻm.

Sau thời gian hứng chịu những pha rung lắc như động đất trên biển (một chị Dòng III

đã nói vậy) anh chị em chia làm hai đợt để vào đất liền, vì xuồng lớn không thể cập bến bởi nước đã xuống khá cạn. Chuyển đầu đã cập bến an toàn. Tuy nhiên, còn 11 anh chị em đi chuyển sau thì không được suôn sẻ như vậy. Nhiều anh chị em đi chuyển đầu đã lo lắng cho tính mạng của những người đi sau. Số là, trong lúc cập bến, con xuồng đã mắc cạn. Mắc cạn trên cồn cát thì không nói gì, đằng này, xuồng đã dính ngay những cây cọc nuôi hàu. Nhiều người đã lội xuống nước để kéo xuồng thoát cái bẫy hàu nhưng con xuồng không thể di chuyển. Anh chị em phải di chuyển qua con xuồng 3 lá cứ 2-3 người một để lên đảo, từ đó, anh chị em quốc bộ băng qua bên kia đảo để lên một xong xuồng khác lớn hơn. Trong đêm tối vất vả lội bùn, sau hơn một giờ mới lên được xuồng lớn để về bến an toàn. Tạ ơn Chúa.

Sang ngày thứ 2, với chủ đề 5: "Huấn luyện người Trợ úy" do anh Bosco Nguyễn Văn Đình trình bày. Anh trình bày nội dung theo cuốn "cẩm nang người Trợ úy" gồm những nội dung được trích ra là: Người

 trang 25

Trợ úy cần có khả năng thích hợp, Người Trợ úy cần được huấn luyện kỹ càng, Người Trợ úy cần hiểu rõ giáo huấn Giáo hội về người Giáo dân, Người Trợ úy cần hiểu rõ tương quan PSTT và Dòng I Phan sinh. Sau phần trình bày, nhiều anh chị em đã nêu lên những suy nghĩ của mình về phần đã được trình bày để hiểu rõ hơn nội dung. Vấn đề được anh chị em quan tâm hơn là "bình đẳng". Bình đẳng trong các thành phần dân Chúa dựa vào phẩm giá và đức tin. Người Công giáo đều bình đẳng với nhau dù Giáo dân hay Giáo sỹ. Tuy nhiên, vai trò của mỗi người thì khác nhau. Người Giáo dân không thể như những vị Giáo sỹ, suốt ngày ở trong tu viện, nhưng họ sống trong xã hội, có nhiệm vụ làm chứng cho đời bằng đời sống đức tin của mình.

Vào tiết thứ 2, anh Phanxicô X. Phó Đức Giang

Anh có những đề nghị cho các Trợ úy như sau: nên có cách can thiệp nào đó cho các em Tìm hiểu và Thỉnh sinh học tập các tài liệu về Dòng III. Nên có chương trình thống nhất cho việc huấn luyện một đoàn, dù vị Trợ úy này đi thì vị khác đến cũng theo như vậy. Nên có một anh làm trợ úy cho những đoàn gần nhau để hiểu được các đoàn và có sự liên kết với nhau. Trợ úy Dòng III nên ủy thác cho các anh em không linh mục nhiều hơn...

Anh chị em tiếp tục chia sẻ về các việc trợ úy của mình. Có những miền quê tiếp cận các báo chia sẻ rất chậm, lên mạng để tìm thì chỉ thấy những tài liệu của mấy tháng trước. Có

nhiều đoàn toàn người lớn tuổi, nên họ rất sợ những bài học mà từ trên ban hành. Có nhiều em đã quá tuổi, nên không thể tiếp tục sinh hoạt ở GTPS, nhưng cũng không chịu vào Dòng III, vì sợ phải học nhiều.

Tiết thứ 3, anh chị em thảo luận thêm

Nên chăng đào tạo Trợ úy giáo dân? Kỳ tu nghị vừa qua đã đề cập đến khía cạnh này, đây là một việc lâu dài.

Tại TTMV có chương trình đào tạo Triết- thần cho Giáo dân. Chúng ta có thể mở ra hướng này để mời gọi một số anh chị em Dòng ba có thể theo học.

Đây là vấn đề khó vì não trạng của người Giáo dân, ví như anh Vui, anh đã là vị linh mục rồi, nhưng cũng rất khó làm việc. Cho nên, để họ trở thành người trợ úy như anh chị em Tu sĩ thì rất khó, nhưng có thể giúp họ để họ trở thành những người huấn luyện cho anh chị em khác thì rất hợp lý.

Tiết 1, buổi chiều của ngày làm thứ 2, anh Bosco trình bày đề tài "Người Giáo dân Phan

sinh" và đề tài "Nếp sống Phan sinh đổi mới".

Cuối khóa học tập, anh chị em đã lượng định, góp ý cho chương trình khóa học. Nhiều anh đã nói lên cảm nghĩ của mình, phần lớn, các thành viên tham dự khóa học đều nhận định là chất lượng, mang bầu khí gia đình, thân thiện, thấy được nhiều điều mới mẻ hơn, đã học được những cách giải quyết trong nhiều vấn đề.

Khóa học các Trợ úy lần này được đánh giá là tốt hơn mọi năm: chương trình được chuẩn bị kỹ hơn, học theo từng cụm theo miền, ngồi lại với nhau như vậy thì thấy được nhiều vấn đề hơn. Mỗi năm có thể tổ chức 2 đợt như thế này.

Khóa học kết thúc vào lúc 4:00 ngày 10/02/2015

Thống kê:

Tổng số các anh chị em PSTT
4443 người

Giới trẻ PSTT khoảng 4000 em

Có trên 240 đoàn

Phạm Xuân Thanh, OFM

Hai mươi năm...

Tôi và chị cùng vào Dòng PSTT đã được hai mươi năm. Hai chị em tôi tuy không cùng chung cha mẹ sinh ra nhưng gắn bó và chọn chung mái ấm Phan sinh. Chị em tôi rất muốn cống hiến nhiều cho giáo hội và dòng PSTT, nhưng dòng đời Chúa cho chị em tôi hai lối rẽ. Chị trọn vẹn hiến hết tuổi thanh xuân cho xã hội, cho giáo hội. Chị xây dựng và cắm trụ vào công việc giáo lý cho nhà xứ (30 năm gắn bó với việc giáo dục đức tin cho thiếu nhi), lượm lặt từ viên sỏi nhỏ - viên gạch lớn xây dựng cho dòng PSTT. Nhìn chị chăm chỉ như con ong trong vườn hoa nhà Chúa, âm thầm, nhẫn nại và chịu đựng khiến cho nhiều người vừa thán phục vừa

ganh tị... Còn tôi Chúa chọn cho tôi một mái gia đình, biết tôi nhanh nhẹn khéo léo, nhưng lại không sâu sắc lẽ đời: Chúa đã rèn cho tôi thành người phụ nữ Phan Sinh sống ngoài xã hội. Tôi bơ vơ, trơ trọi và cô đơn trong đức tin. Nhưng tôi vẫn cố gắng dùng đôi tay khéo léo của mình cộng thêm lòng xác tín về đời sống Tin mừng đưa gia đình thành một nhánh dây leo nhỏ của giáo hội.

Hai chị em tôi gặp nhau trong đời sống luôn thương yêu, an ủi và nhắc nhở nhau mình là con Cha Thánh, động viên nhau sống đậm bạc không hình thức luôn vận động học hỏi nhau trong chân tình... Và yêu Chúa hết lòng.

Lúc vui tôi thường trêu chị:

Đường Thiên đường thênh thang chị bước

Lối Địa ngục rộng cửa đón em vào

Bởi vì tôi luôn hỉ, nộ, ái, ố bất thường mà cuộc đời luôn dành tặng cho tôi. Rồi chị ôn hòa an ủi giúp tôi hiểu hơn về cuộc đời của chị em tôi luôn có Chúa dẫn đường và Cha Thánh nâng đỡ.

Các anh chị em PSTT thân yêu! dù ở đâu làm bất cứ việc gì trên mọi nẻo đường đời, chúng ta phải sống với nhau bằng tình huynh đệ chân thành, ta sẽ có hạnh phúc đích thực anh chị nhé...

Người PS bơ vơ

Chút suy nghĩ về bài Tĩnh tâm mùa vọng 2014

Tuy không dự buổi tĩnh tâm, lòng tôi hết sức xúc động khi nhận được tài liệu “Phút hồi tâm”. Lâu lắm tôi mới được một tài liệu quý giá như vậy. Cảm ơn BPV Miền SG đông đã cho tôi một phút được hòa vào ý tưởng mà tôi đã rất quan tâm.

Trong khi chúng ta đang tĩnh tâm để trao đổi về nội dung này, thì trong năm vừa qua Giáo hội kêu gọi, đánh động bằng rất

nhiều đề tài nhiều hình thức nhằm cho mọi gia đình hướng vào chiều sâu nội tâm đạo đức bằng đời sống Phúc Âm, chú trọng bằng giờ kinh gia đình.

Thực ra, giờ đây mọi người ai cũng quan tâm lo lắng về bầu khí gia đình: bên ngoài trời nóng bức bao nhiêu thì gia đình lạnh lẽo bấy nhiêu –cha mẹ bươn chải kiếm tiền cho con đầy đủ, con cái đủ mọi áp lực

trong học tập— cuộc sống vội vã, bon chen, hình thức phô trương. Áp lực cuộc sống quá căng thẳng khiến con người đổ thừa cho hoàn cảnh để che đậy sự tàn ác, vô lương tâm và đầy thủ đoạn trong cuộc sống. Ngoài đời đã vậy, trong tôn giáo cũng không kém những hình thức phô trương, xa hoa. Đi đến đâu chúng ta cũng thấy đèn đài, ảnh tượng, hoa đèn... rực rỡ. Các “thầy giảng” thì có nhiều

Fan hâm mộ, chỗ này đông, chỗ kia tĩnh lặng không một bóng người .

Vì vậy, “phút hồi tâm” hết sức cần thiết, phải xây dựng từ trong suy nghĩ của mỗi người, đó là điều quan tâm cho mỗi gia đình:

- Việc học giáo lý để lãnh nhận bí tích được giáo hội quy định. Nếu không có sự tham gia và chuẩn bị từ trong gia đình thì sẽ rơi vào tình trạng thủ tục và hình thức.
- Việc đi lễ ngày Chúa nhật, nếu không được gặp gỡ Chúa qua giờ kinh gia đình hàng ngày, chắc chắn

chỉ là một hình thức của tôn giáo.

Giờ kinh nguyện gia đình theo tôi rất cần thiết để chuẩn bị cho mỗi người gần gũi, nhận ra được những thiếu sót thường ngày để khắc phục điều chỉnh cách sống đạo đức hơn. Từ đó, ta tín thác và ngày càng yêu Chúa gần bó hơn từ trong gia đình đến cộng đoàn bằng sự sống thật và chân thành: con trẻ sẽ yêu và hiểu cha mẹ hơn, kính trọng và quan tâm đến ông bà hơn. Người lớn quan tâm và gần bó gia đình hơn, người giàu có bớt tham lam, thấy đồng tiền chỉ là vật ngoài thân họ biết chạnh lòng và chia sẻ cho những người thiếu thốn. Người

nghèo khổ cùng đường được ủi an tiếp sức cho ngày mai, sự mạnh động sẽ được Chúa cất giữ...

Già trẻ bên nhau trong giờ kinh tối sẽ ấm quyền trong tình thương bao la của Chúa.

PSTT chúng ta phải cố gắng sống thánh hóa, canh tân giáo lý cho gia đình thì chúng ta đã góp phần làm tốt cho xã hội, cho Giáo hội và đưa gia đình mình trở về nền tảng đạo đức con người.

Hãy làm giờ kinh gia đình sống động và có chiều sâu các bạn nhé!

Người PS bơ vơ

LỜI TẠ LỖI MÙA XUÂN

Vườn hoa xưa – trước nhà ta mẹ hay trồng vạn thọ
Bướng bình, ngu ngơ
Con lấy nhỏ để ươm những nụ hồng
Đâu có biết tuổi đời xế bóng
Hoa mẹ trồng như một nỗi thành tin
Mỗi bông hoa là một lời nguyện ước
Chắt chiu từng tuổi thọ cho đời!
Con vô tâm
Thời gian thì hững hờ nghiệt ngã
Đến rồi đi nay mẹ đã khuất ngàn!
Buốt tấy hồn con vết thương lòng vụng dại
Mỗi mùa xuân hằn trong tim từng vết xước vô hình!
Lặng thầm - day dứt

Lại đau nhói tâm can từ những lời chúc tuổi
Giữa rừng hoa xuân – ngắm hoa vàng vạn thọ
lòng lại cứ rưng rưng
Mẹ không còn sao hoa hoài bất tử? !
Nỗi về ký ức
Huế - vườn xưa trong con giờ trở thành thánh địa
Con tìm về như một dẻ hành hương
Bài thơ xuân nén hương lòng tạ lỗi!
Ngỡ mắt mẹ nồng nàn trong sắc thắm vườn hoa
Thoáng dáng mẹ hiền hòa
Trong nỗi nhớ quê xa!
(...) một mai – cõi tạm – già từ
Thiên đường ước hẹn mùa xuân vĩnh hằng

*Madalêna Văn
HDD Năm Dấu Đakao*

Chia Sẻ trong Chia-Sẻ

Phanxicô và sự trở về với Phúc Âm

Alexis Trần Đức Hải

Nếu Phanxicô đã không muốn trở thành một nhà cải cách, vậy thì ngài muốn là gì và làm gì? Ở đây cũng vậy, chúng ta khá may mắn khi có bằng chứng trực tiếp của Thánh nhân trong Di chúc của ngài:

"Và sau khi Chúa đã ban cho tôi một số anh em, không ai chỉ bảo cho tôi phải làm gì, nhưng chính Đấng tối cao đã mạc khải cho tôi biết phải sống theo mẫu mực thánh Phúc âm. Và tôi đã xin viết ra luật sống ấy một cách đơn sơ và ngắn gọn, và Đức Thánh Cha đã xác nhận cho tôi."¹

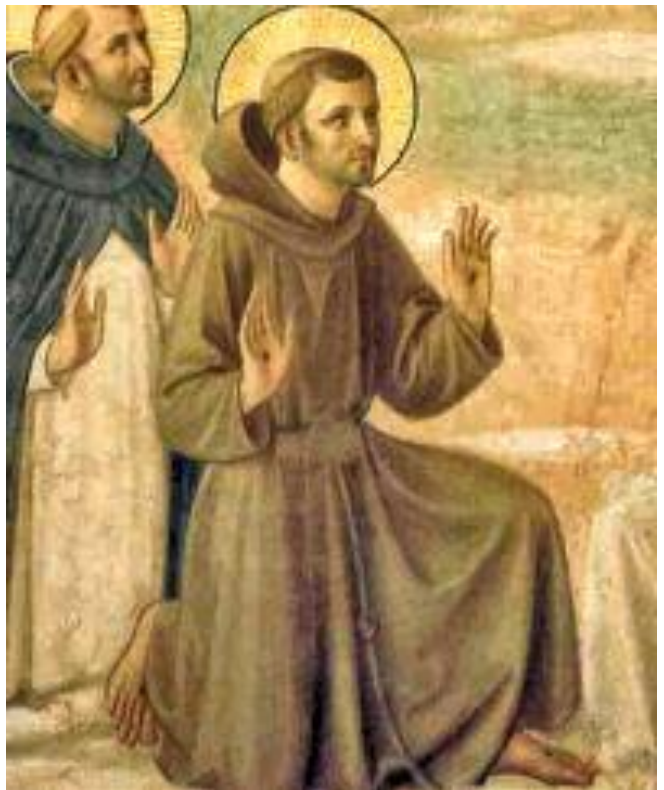
Ngài ám chỉ đến giây phút khi, trong Thánh Lễ, ngài nghe đoạn Tin Mừng trong đó Đức Giêsu sai các môn đệ của Người: "Người sai các ông đi rao giảng Nước Thiên Chúa và chữa lành các bệnh nhân. Người nói: 'Anh em đừng mang gì đi đường, đừng mang gậy, bao bì, lương thực, tiền bạc, cũng đừng có hai áo.'" (Luca 9: 2-3)

Đây là một mạc khải đầy ấn tượng, loại mạc khải chỉ ra hướng đi cho toàn cuộc đời. Từ ngày đó trở đi, sứ mạng của ngài đã rõ ràng: một cuộc trở về đơn sơ và triệt để với Tin Mừng

chân thực đã được Đức Giêsu sống và rao giảng; để khôi phục lại trong thế giới con đường và phong cách sống của Đức Giêsu và của các tông đồ như được mô tả trong các sách Tin Mừng.

Khi viết Luật cho anh em của mình, ngài đã bắt đầu như sau: "Luật và đời sống Anh em hèn mọn là tuân giữ thánh Phúc âm Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta." Phanxicô đã không xây nên một lý thuyết dựa trên sự khám phá của mình, hoặc biến nó thành một chương trình cải cách Giáo Hội. Ngài thực hiện cải cách trong chính mình, do đó, một cách mặc nhiên, chỉ ra cho Giáo Hội cách thức duy nhất thoát ra khỏi cuộc khủng hoảng: đó là đến gần với Tin Mừng một lần nữa, đến gần lại với đại chúng và, đặc biệt, với những người khiêm hạ và nghèo khổ.

Cuộc trở lại với Tin Mừng

này được phản ánh trước hết trong lời rao giảng của Phanxicô. Thật đáng ngạc nhiên, nhưng tất cả mọi người đều đã ghi nhận điều này là Poverello hầu như luôn luôn nói về "hối cải." Celano nói với chúng ta rằng: "Rồi ngài bắt đầu rao giảng sám hối cho tất cả mọi người, với lòng nhiệt thành và bằng một thái độ vui vẻ." Ngài truyền cảm hứng cho những người nghe ngài bằng những từ ngữ đơn sơ và một tâm tình tha

¹ Di chúc, 14.15

thiết.² Bất kỳ đến nơi nào, Phanxicô rao giảng, khuyên bảo và xin các thánh giả của ngài hoán cải.

Ngài thực sự muốn nói gì qua những chữ mà ngài lấy làm rất gắn bó (thân thiết) này? Về vấn đề này, chúng ta đã rơi vào sai lầm (ít là cá nhân tôi, [-tác giả-] trong một thời gian dài). Chúng ta giản lược sứ điệp của Phanxicô vào một lời khuyên như đơn giản mang tính luân lý, vào việc dấm ngực, đánh mình phạt xác để đền tội, trong khi trong phạm vi của nó vừa mới mẻ vừa bao quát như chính Tin Mừng của Đức Kitô. Phanxicô không hô hào, khuyến khích dân chúng “đánh tội”, nhưng, “hối cải” -như chúng ta sẽ thấy,- là một cái gì hoàn toàn khác.

Ngoại trừ một số ít trường hợp mà chúng ta biết, Poverello viết bằng tiếng Latin. Và những gì chúng ta tìm thấy trong bản Di chúc viết bằng tiếng Latin là: “Chúa đã ban cho tôi, tu sĩ Phanxicô, ơn bắt đầu cuộc đời hoán cải như thế này.” Chúng ta thấy thành ngữ: “*poenitentiam agere*.” Chúng ta biết ngài rất thích diễn tả mình bằng chính những lời của Đức Giêsu. Và từ ngữ này - *hoán cải*- là từ ngữ mà Đức Giêsu dùng khi bắt đầu rao giảng, cùng lập lại trong các thành phố và làng mạc mà ngài đến:

“Sau khi ông Gioan bị nộp, Đức Giêsu đến miền Galilê rao giảng Tin Mừng của Thiên Chúa. Người nói: “Thời kỳ đã mãn, và triều đại Thiên Chúa đã đến gần. Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng.” (Mc 1:14-15)

Từ ngữ mà ngày hôm nay được dịch như “hoán cải” hoặc “thống hối”, trong bản Phổ thông (Vulgate) được Poverello sử dụng, được viết là “*poenitemini*”, và trong sách Công vụ 2: 37 còn được viết cách chính xác hơn: *poenitentiam agite*,” “hãy làm việc sám hối” (to do penance). Phanxicô đã không làm gì khác ngoài việc phát động lại lời mời gọi hoán cải mà Đức Giêsu đã dùng như lời mở đầu cho lời rao giảng của ngài trong Phúc Âm, và sau đó, các Tông đồ cũng đã dùng vào ngày lễ Ngũ Tuần. Ngài không cần phải giải thích ngài đã hiểu hoán cải như thế nào: toàn bộ cuộc đời của ngài đã cho thấy điều đó.

Phanxicô đã làm trong thời đại của ngài, điều mà khẩu hiệu trong thời đại của Công đồng Vaticanô II nhắm tới: đó là “dẹp bỏ các pháo đài,” tức là chấm dứt tình trạng cô lập của Giáo hội và đưa Giáo hội trở về lại với dân chúng. Một trong những yếu tố làm cho Tin Mừng không tỏa sáng, đó là việc biến quyền bính, được hiểu như sự phục vụ, thành quyền bính-được hiểu như quyền lực,-không ngừng tạo nên những xung đột bên trong và bên ngoài Giáo hội. Về phần Phanxicô, ngài giải quyết vấn đề với một phong cách Tin Mừng. Trong Hội Dòng của ngài –và đây là điều hoàn toàn mới mẻ- các Bề trên phải được gọi là các người phục vụ, nghĩa là các đầy tớ, và các người khác được gọi là “chư huynh” (Friars), có nghĩa là anh em.

Một bức tường ngăn cách khác giữa Giáo hội và đại chúng là sự độc quyền tri thức và văn

hóa, trong thực tế, nằm trong tay hàng giáo sĩ và các tu sĩ. Phanxicô biết rõ điều này, và đó là lý do tại sao ngài có một lập trường quyết liệt về điểm này, một lập trường mà chúng ta đều biết. Ngài không có vấn đề với tri thức xét như tri thức, nhưng với thứ tri thức được xem như quyền lực, với loại việc đặt một người có thể đọc trên người không biết đọc, và cho phép anh ta coi thường người anh em mình, cùng hách dịch ra lệnh cho người anh em: “Hãy đem cuốn phụng vụ các giờ kinh lại đây cho ta!” Trong tu nghị chiếu nổi tiếng, vài người anh em đã tìm cách thuyết phục ngài chấp nhận thái độ của các dòng tu trí thức ở vào thời ngài. Ngài đã trả lời họ bằng những lời nóng bỏng như lửa làm cho anh em sợ hãi:

“Hỡi các người anh em của tôi! các người anh em của tôi! Chúa đã gọi tôi bằng con đường đơn sơ và chỉ cho tôi con đường đơn sơ. Tôi không muốn anh em nhắc đến cho tôi bất cứ Luật Dòng nào, hoặc đó là luật của thánh Augustinô, hoặc của thánh Bênađô, hoặc của thánh Bênedictô. Và Chúa đã nói cho tôi biết Người muốn điều gì: Người muốn tôi là một người hiền mới trong thế giới. Chúa không muốn dẫn dắt chúng ta bằng cái gì khác ngoài sự hiểu biết này, tuy nhiên Chúa sẽ làm các anh bẻ mặt bằng sự hiểu biết và sự khôn ngoan của các anh”³

Ngài luôn có cùng thái độ này, trước nhau như một. Ngài muốn cho chính bản thân ngài và cho anh em của ngài, sự

² Celano, *Vita Prima*, X (ED, I, p. 202)

³ *Legenda Perusina*, 114

nghèo khó nghiêm nhặt nhất, tuy nhiên ngài khuyến dụ họ trong bản Luật là “đừng khinh dễ và phê phán những người trang phục xa hoa, sắc sỡ, và ăn uống cao lương mỹ vị, nhưng tốt hơn, mỗi người hãy tự phê phán và khinh dễ chính mình.”⁴ Ngài chọn làm người ít ăn học, tuy nhiên ngài không kết án tri thức. Một khi ngài an tâm là tri thức không dập tắt “tinh thần cầu nguyện và đạo đức,” thì đích thân ngài cho phép anh Antôn (sau này là thánh Antôn Padua) dẫn thân vào việc dạy thần học⁵, và thánh Bônaventura không tin rằng ngài phản bội tinh thần của Đấng sáng lập Dòng khi mở đường cho Hội Dòng đi vào con đường học vấn trong các đại học lớn.

Yves Congar nhận thấy đây là một trong những điều kiện chính yếu của sự “cải cách chân thật” trong Giáo Hội, nghĩa là vẫn giữ được hoàn toàn như trước và không đi đến chỗ ly khai. Nói cách khác, đó là khả năng không biến cái nhìn của riêng mình thành một cái gì tuyệt đối, nhưng ở lại trong hiệp thông với toàn thể là Giáo Hội.⁶ Đây là xác tín mà Đức Giáo hoàng Phanxicô, trong Tông huấn “*Niềm vui Tin Mừng*” (Evangeliî gaudium), nói là “toàn thể thì lớn hơn bộ phận”.

Bắt chước Phanxicô như thế nào?

Ngày hôm nay, trải nghiệm của Phanxicô nói với chúng ta điều gì? Chúng ta có thể -tất cả chúng ta, ngay bây giờ- bắt

chước Phanxicô cái gì? Là những người được Thiên Chúa mời gọi để canh tân Giáo hội bằng con đường của sự thánh thiện, hoặc là những người cảm thấy được kêu gọi đổi mới Giáo hội bằng con đường chỉ trích, hoặc, lập lại một lần nữa, những người mà chính Thiên Chúa gọi để canh tân Giáo hội thông qua những chức vụ mà họ nắm giữ? Điều tương tự như đã xảy ra cho cuộc mạo hiểm thiêng liêng của Phanxicô trước kia, nay lại bắt đầu: Cuộc trở lại của ngài đi từ cái tôi đến Thiên Chúa, khởi từ sự từ bỏ chính bản thân ngài. Đây là cách làm sao các người cải cách chân thật được sinh ra, những người thật sự thay đổi một cái gì trong Giáo Hội: họ là những người chết cho chính mình. Hoặc đúng hơn, họ là những người *quyết định* cách nghiêm túc, chết cho bản thân, bởi vì đây là một công việc, một hoạt động kéo dài không những cả một đời người mà còn dài hơn thế nữa, nếu, cái tôi ích kỷ còn sống thêm hai mươi phút sau khi con người chúng ta chết! -như thánh Têrêxa Avila đã từng nói đùa như thế-

Silvanus ở núi Athos, một nhà tu hành Chính thống giáo thánh thiện, đã nói: “Để thực sự được tự do, người ta phải bắt đầu bằng

việc trói chính mình lại.” Những người như thế là những người tự do, với sự tự do của Chúa Thánh Linh; không có gì ngăn chặn họ và không có gì làm cho họ sợ hãi nữa. Họ trở thành những nhà cải cách bằng con đường của sự thánh thiện, và không phải bằng con đường của chức vụ.

Tuy nhiên, Đức Giêsu muốn nói gì khi đề xuất người ta từ bỏ chính mình? Phải chăng một đề nghị như thế vẫn còn có giá trị trong một thế giới ở đó người ta chỉ nói đến sự tự thể hiện, tự khẳng định? Sự từ bỏ không bao giờ tự nó là một cùng đích, hoặc tự trong bản chất của nó là một lý tưởng. Điều quan trọng nhất là phần tích cực: “*Nếu ai muốn là một người đi theo tôi*”; đây là đi theo Đức Kitô, là chiếm hữu Đức Kitô. Nói không với chính bản thân là một phương tiện; nói vâng với Đức Kitô là mục đích. Phaolô trình bày điều này như một loại luật tinh thần: “Nhưng nếu nhờ

⁴ *Regula Bullata*, chap. II

⁵ *Thư gửi anh Antôn Padua*

⁶ Congar, *sđd* trg 177t.

Thần Khí, anh em diệt trừ những hành vi của con người ích kỷ nơi anh em, thì anh em sẽ được sống.” (Rm 8:13). Đây, như chúng ta thấy, là một cái chết nhằm để sống; là chính sự đối nghịch với cái nhìn triết lý về đời sống con người như “một cái sống nhằm để chết” (Heidegger)

Đó là tất cả những gì cần biết liên can đến nền tảng, dựa trên đó chúng ta muốn xây dựng đời sống của chúng ta: trên “cái tôi” của chúng ta, hoặc trên “Đức Kitô”? Trong ngôn ngữ của Phaolô, chúng ta muốn sống “cho chính chúng ta” hoặc “cho Thiên Chúa”? (x. 2 Cor 5:15; Rm 14:7-8). Sống “cho chính chúng ta” có nghĩa là sống cho các tiện nghi của chính chúng ta, cho vinh quang của riêng chúng ta, cho sự thăng tiến của chính bản thân chúng ta; sống “cho Thiên Chúa” có nghĩa là trong các ý hướng của chúng ta, chúng ta luôn đặt ở hàng đầu, vinh quang của Đức Kitô, và các lợi ích của Nước Trời và của Giáo Hội. Mọi “cái nói không” với chính mình, phát sinh từ tình yêu, dù nhỏ hoặc lớn như nó có thể, là một “cái nói vâng” với Đức Kitô.

Chúng ta không nên tự lừa dối mình. Đây không phải là chuyện hiểu biết về bất kỳ cái gì liên can đến sự từ bỏ Kitô giáo, xem nó đẹp và cần thiết như thế nào; điều quan trọng, đó là chúng ta phải làm một cái gì đó về nó, và đưa vào thực hành. Một vị thầy tu đức xưa đã nói: “Trong một thời gian ngắn, người ta có thể dứt bỏ 10 ước muốn của mình, và tôi sẽ nói với bạn làm như thế nào.

Giả dụ có một người nào đó đi một quãng đường ngắn. Anh ta thấy một cái gì đó và trí anh nói với anh: “Hãy nhìn kia.” Anh trả lời trí anh: “Ta sẽ không nhìn” và anh cắt đứt ước muốn của anh, và không nhìn. Hoặc anh gặp một vài người khác đang ngồi nhàn rỗi nói chuyện phiếm, và trí anh nói với anh: “Anh cũng nói một tiếng đi,” nhưng anh cắt đứt ước muốn và không nói.”⁷

Vị Giáo phụ này đưa ra những ví dụ cụ thể, rút ra từ đời sống trong tu viện. Tuy nhiên, chúng có thể dễ dàng được “hiện đại hóa” và thích nghi vào đời sống của bất kỳ ai, giáo sĩ và giáo dân. Anh chị gặp, có lẽ không phải là một người phung như Phanxicô, nhưng là một người nghèo mà anh chị biết rất rõ là sẽ xin anh chị một cái gì; bản tính cố hữu của anh chị thúc giục anh chị bằng qua bên kia lề đường, nhưng, thay vì làm như thế, anh chị phản ứng mạnh với chính bản thân anh chị và đi gặp người đó, có lẽ chỉ để cho người này một nụ cười, nói một lời chào hỏi, nếu anh chị không thể làm hơn thế. Hoặc anh chị có cơ hội lợi dụng một cái gì đó cách bất hợp pháp: hãy nói không và anh chị đã từ bỏ bản thân anh chị. Một trong những ý kiến nào đó của anh chị bị người ta phản đối; lòng tự ái bị tổn thương, anh chị muốn phản pháo cách mạnh mẽ; hãy giữ thỉnh lặng và chờ đợi: anh chị đã bẻ gãy được cái tôi của anh chị. Anh chị cho rằng anh chị đã bị hiểu lầm, bị đối xử cách bất công và không được giao phó công việc mà

anh chị đáng được: anh chị muốn co cụm anh chị lại trong một thái độ thỉnh lặng phản kháng, anh chị muốn mọi người biết điều này. Hãy nói “không”, hãy phá tan sự thỉnh lặng, hãy nở nụ cười và mở lại cuộc đối thoại. Anh chị đã từ bỏ chính bản thân anh chị và cứu được đức ái. Vâng vâng...

Một dấu hiệu của sự tiến bộ trong cuộc chiến chống lại cái tôi của chúng ta, đó là khả năng, -hoặc ít là sự cố gắng,- vui mừng về điều tốt người khác làm, hoặc xem sự đề bạt kẻ khác như của chính mình.

Phanxicô đã viết ở một trong các Huấn ngôn của ngài: “Phúc thay người tôi tớ (x. Mt 24: 46) khi được Chúa dùng để nói và làm điều lành mà không tự tôn mình lên hơn khi Chúa nói và làm điều lành qua người khác.”⁸

Một mục tiêu khó (Bản thân tôi -tác giả: Cantalamessa [Nd]- còn xa mới đạt được), tuy nhiên trải nghiệm của Phanxicô đã cho chúng ta thấy điều gì có thể đến từ sự từ bỏ bản thân để đáp trả ân sủng. Phần thưởng là niềm vui khi có thể nói cùng với Phaolô và Phanxicô: “Không còn là tôi sống, nhưng là Đức Kitô sống trong tôi.” (Gal 2:20) Và điều này sẽ có nghĩa là các khởi đầu của niềm vui và bình an đã ở đây, trên mặt đất này. Với “niềm vui trọn hảo” của mình, Phanxicô là một nhân chứng sống động cho “niềm vui Tin Mừng”, *Evangelii gaudium*.

⁷ Dorotheus of Gaza, *Spiritual Works*, I, 20 (Sch 92, p.177).

⁸ Huấn ngôn XVII

MỸ THUẬT VÀ MỸ NGHỆ

Uyên Huy Art

Bạn Lê Quang Lợi thuộc Công ty Lê Quang Lợi Design hỏi tôi SỰ KHÁC NHAU GIỮA MỸ THUẬT VÀ MỸ NGHỆ có phải đánh giá do Cảm giác hay không?

Tôi xin trả lời:

1/ Mỹ thuật (Beaux Arts= Fine Arts) là 1 thuật ngữ nói đến 1 trong 8 loại hình nghệ thuật (Arts) : Văn học, Âm nhạc, Mỹ thuật, Kiến trúc, Múa, Sân khấu, Điện ảnh (Nghệ thuật thứ 7), Truyền hình (nghệ thuật thứ 8, mới ra đời sau này).

2/ Mỹ thuật là nghệ thuật tư duy, nghiên cứu, sáng tạo, thẩm định, nhìn ngắm, lý luận về những tác phẩm mỹ thuật hai chiều (phẳng), ba chiều (vật thể khối), môi trường (loại không gian sống được nghệ sĩ sáng tạo) trên cơ sở QUY LUẬT THẨM MỸ THỊ GIÁC, TƯ DUY THỊ GIÁC (Không phải tư duy văn học). Nó đòi hỏi chủ thể sáng tạo sự tự do sáng tạo, khám phá liên tục, thị hiếu thẩm mỹ tốt, trình độ văn hóa nghệ thuật, hiểu biết về khoa học (cơ thể học, khoa học về ánh sáng, màu sắc, viễn cận...), trình độ tay nghề, trình độ kỹ thuật, khả năng truyền cảm trong ngôn ngữ, chất liệu sử dụng...

3/ Do đó người ta gọi Mỹ thuật là nghệ thuật thị giác (Visual Arts, Arts visuel). Nghĩa là nó khác với nghệ thuật thính giác: âm nhạc... Nếu ai đó tư

duy theo ngôn ngữ âm nhạc thì mấy ông nghệ sĩ thính giác (Audio Arts) không thể nào hình-tượng hóa (Visualize) được. Hình tượng hóa là biến ngôn ngữ trừu tượng thành ngôn ngữ thị giác theo hai dạng tạo hình (Plasticize) hay tạo dáng (Form, Build; Forming, Building).

4/ Mỹ thuật cũng như tất cả các loại hình nghệ thuật khác nhằm đưa con người vươn tới Cái Mỹ, Cái Đạo. Ở Đông Phương người ta cho rằng nghệ thuật là phương tiện có thể đưa con người hội nhập vào vũ trụ (về tư duy triết học). Chúng ta có thể thấy nhiều cái có thể trở thành "Đạo" với cách tư duy cực kỳ nghiêm túc.

Do vậy, nghệ thuật và mỹ thuật (với ý nghĩa nghiêm túc là thể hiện sự tự do sáng tạo, tạo nên cái mới, cái đẹp, cái độc đáo, cái riêng, sự tiện ích) KHÔNG PHẢI LÀ TRÒ CHƠI. Nói thật nghiêm túc KHÔNG THỂ CÓ KHÁI NIỆM: SÂN CHƠI TRONG NGHỆ THUẬT HAY MỸ THUẬT.

5/ Người ta chia mỹ thuật ra hai dạng: Mỹ thuật dân gian, mỹ thuật bác học.

Người ta còn chia mỹ thuật theo quy mô, hình thái không gian: Mỹ thuật 2 chiều, mỹ thuật 3 chiều, mỹ thuật môi trường.

6/ Trong mỹ thuật có hai lãnh vực CỰC KỲ LỚN. Đó là MỸ THUẬT TẠO HÌNH (Plastic Arts)

và MỸ THUẬT ỨNG DỤNG (Applied Arts).

*Mỹ thuật tạo hình là thuật ngữ nói đến loại hình nghệ thuật thị giác mà trong tư duy, thực hành sáng tạo người nghệ sĩ gần như có sự tự do tuyệt đối để sáng tác ra các tác phẩm mỹ thuật hai chiều (các loại tranh), ba chiều (tượng, điêu khắc) mà ở đó ngôn ngữ sáng tạo từ hình thức cho tới nội dung đều có khả năng tác động vào con mắt, lý trí, tâm hồn, trái tim người xem; gây cho họ nguồn mỹ cảm, sự rung động, cảm xúc thật sự; tác động đến ý tưởng thậm chí tâm linh.

*Mỹ thuật ứng dụng là thuật ngữ nói đến loại hình nghệ thuật 2 chiều, 3 chiều hay môi trường mà ở đó người nghệ sĩ, nghệ nhân có quyền tự do tư duy sáng tạo theo những tiền đề có trước: loại hình, loại sản phẩm, đặc điểm không gian, quy mô vật lý, chất liệu sử dụng, công năng, hiệu quả kinh tế; đối tượng, môi trường sử dụng. Tác phẩm của mỹ thuật ứng dụng phải đạt được các yếu tố, đẹp, hữu dụng, an toàn, có giá trị thương mại cụ thể (thậm chí có thể cạnh tranh trên thị trường). Tác phẩm loại này phải bảo đảm giá trị về công năng và thẩm mỹ, KHÔNG CẦN CÓ HỒN, KHÔNG CẦN CÓ GIÁ TRỊ TƯ TƯỞNG.

Người nghệ sĩ không được áp đặt Cái Tôi của mình lên khách hàng.

Tác phẩm mỹ thuật tạo hình thuộc dạng ĐỘC BẢN, còn tác phẩm mỹ thuật ứng dụng thì SẢN XUẤT HÀNG LOẠT, từ phụng tiện thủ công hay máy móc.

7*Trong mỹ thuật ứng dụng có BA LÃNH VỰC RẤT LỚN. Đó là nghệ thuật trang trí (Decorative Arts, Arts Décoratif), Nghệ thuật thủ công mỹ nghệ (Craft Arts, Arts Artisanal) và nghệ thuật thiết kế (Design Arts). Nghệ thuật thiết kế ra đời khi có máy móc, có nền văn minh công nghiệp.

*****NHƯ VẬY BẠN LÊ QUANG LỢI HỎI: Mỹ nghệ là gì ? Xin nói rõ là Mỹ nghệ chính là nghệ thuật Thủ công, nghệ thuật làm bằng tay hoàn toàn, thường dựa vào tư duy truyền thống về văn hóa dân gian và ý thức thẩm mỹ đôi khi rập khuôn. Ý thức sáng tạo không cao. Bởi vì khi nói tới mỹ nghệ là nói tới nghệ nhân, rất hiếm khi có nghệ sĩ. Tất nhiên có những bậc thầy siêu việt với những sản phẩm mang tính độc bản

* Thường thường nói tới mỹ nghệ thì người ta nói tới việc sáng tạo thể hiện bằng tay, theo hình thức dạy nghề mang tính truyền thống

Nghệ thuật thủ công mỹ nghệ thường tạo ra sản phẩm hàng loạt do làm bằng tay. Tất nhiên không giống với làm bằng máy trong lãnh vực mỹ thuật công nghiệp.

Chúng ta cần phân biệt. Nghệ thuật thủ công luôn gắn với nghệ thuật dân gian, nghệ thuật truyền thống. Nó gắn chặt với bản sắc văn hóa của địa phương, của từng sắc tộc, từng vùng miền (cách tạo hình, chất liệu sử dụng, ý thức cha truyền con nối). Mỹ nghệ cũng thuộc dạng này. Nó gắn với từng ngành nghề truyền thống: Chạm khắc, thêu đan, gốm sứ, kim hoàn, dệt...

Nói rõ hơn. Người ta còn nói đến Trang trí mỹ thuật và trang trí mỹ nghệ như vậy hai thuật ngữ này có khác nhau không?

Trước hết chúng ta phải định nghĩa trang trí.

Trang trí là gì? Trang trí là nghệ thuật LÀM CHO ĐẸP MỘT VẬT THỂ, MỘT ĐỐI TƯỢNG, MỘT MÔI TRƯỜNG KHÔNG GIAN CỤ THỂ BẰNG TƯ DUY SÁNG TẠO, Ý THỨC PHỐT TRÍ CÁC YẾU TỐ HÌNH THỰC SAO CHO BẢN THÂN TÁC PHẨM HAY SẢN PHẨM PHẢI ĐẸP TRONG MỐI QUAN HỆ NỘI TẠI CỦA NÓ.

ĐẶC BIỆT LÀ TÁC PHẨM (Đã đẹp ấy) PHẢI ĐẸP KHI PHỐI TRÍ VÀO MÔI TRƯỜNG LẮP ĐẶT NÓ. Không có trang trí chung chung. Thí dụ một cái áo đẹp thì bản thân nó đẹp và còn phải đẹp với con người cụ thể mặc nó. Nghĩa là khi thiết kế một cái áo đẹp thì người thiết kế phải biết ai sẽ sử dụng nó (Khác với cái áo đẹp may sẵn bán ở chợ).

Chính những yếu tố hoàn toàn khoa học là: Đối tượng cụ thể, công năng cụ thể, đối tượng cụ thể, môi trường cụ thể, thời tiết, khí hậu cụ thể, giá thành cụ thể, chất liệu cụ thể mới đòi hỏi người nghệ sĩ trang trí, nghệ sĩ thiết kế phải có trình độ mỹ thuật lẫn khoa học tổng hợp.

Như vậy trang trí mỹ thuật chính là nói tới ý thức tư duy thao tác làm đẹp có bài bản, có trường lớp, có đẳng cấp.

Còn trang trí mỹ nghệ thì thường là tạo nên những sản phẩm hàng loạt LÀM SẴN, không đòi hỏi những tư duy như vừa nói. Tóm lại sự khác biệt giữa mỹ thuật và mỹ nghệ không phải do "cảm" mà là hệ thống lý luận vừa khoa học, vừa nghệ thuật.

Bạn Quan Lợi đã xuất thân từ ngành thiết kế đồ họa (Graphic Design) là một lãnh vực của mỹ thuật ứng dụng.

Trường Mỹ nghệ Bình Dương thành lập năm 1901; là trường mỹ thuật ứng dụng đầu tiên của cả nước Việt Nam. Nhưng mục tiêu của nó là giảng dạy, đào tạo về mỹ thuật cho địa hương này phát triển nghệ thuật thủ công: Mộc, chạm khắc, sơn mài...

Hy vọng bạn Quang Lợi và các bạn tiếp cận chút ít đến giải thích của tôi.

Muốn hiểu thật thấu đáo về mỹ thuật, nghệ thuật thị giác, xin các bạn tham gia trên 60 tiết học về Nguyên lý thị giác do tôi giảng dạy hơn 20 năm qua tại Trường Đại học Mỹ thuật TP, HCM.

THÁNH PHANXICÔ VÀ LINH TỘC PHAN-SINH

TS Nguyễn Hồng Giáp, CPS chuyển ngữ

Trong mười chương của cuốn sách mà Lm Stan Roger viết về Cha Thánh, nguyên tác là Saint François d'Assise ou la puissance de l'amour, tôi thích thú đọc đi đọc lại như một lời suy ngẫm và cầu nguyện, tôi cũng muốn giới thiệu với Cộng Đoàn Chia Sẻ nội dung chương VII sau đây.

"Món quà quý báu nhất mà gia đình Phan-sinh tặng cho Giáo hội là: ý nghĩa và thi vị của con người hoạt động, của con người cá nhân và của con người cá biệt"

P. Lippert

Sau khi đã nói đến Phanxicô Bernadone thời vàng thơ ấu, Phanxicô kỵ sĩ chinh chiến, Phanxicô ẩn tu, Phanxicô hát rong Tin Mừng, Phanxicô ca tụng vinh danh Thiên Chúa, chúng ta không thể không nói thoáng qua Phanxicô, người sáng lập một phong trào Phúc

Âm. Chúng ta hãy nghe các ông các bà đã có kỳ du tượng tự với ngài, đã làm cho tôi hiểu nhiều hơn cái gì đã xảy ra với thánh Phanxicô.

Tôi thích nghe anh Roger kể công trình to lớn của Taizé, nghe cha Pierre nói lại kỳ du của các người lượm rác Emmaüs,

nghe cha Joesph kể về các sự táo bạo của tổ chức phi chính phủ ATD Quart Monde, được cha Nicolo cho đi thăm nhà tiếp nhận các trẻ bị bỏ rơi Bogota, được Jean Vanier cho đi thăm Arche. Tôi phát hiện được một cộng đoàn Ý có tinh thần thánh Phanxicô: Sant'Egidio...Tôi thật

sung sướng được nghe các lời xúc động mạnh mẽ của chị Emmanuelle và của chị Sarah nơi các người lượm rác ở Cai-rô. Và biết bao điều kỳ diệu như thế! Những kỳ du ấy là một không hai, thật hấp dẫn... Nhưng chúng ta có thể hiểu được “ở bên ngoài” không!

Suốt chương ba, tôi đã nhắc lại các bước đầu trong năm 1208 của cộng đoàn đầu tiên.

Cách sống đề xuất của thánh Phanxicô không thu phục được hoàn toàn một số anh em có uy tín. Ngài chỉ muốn bước đi trong sự trực cảm của Chúa Thánh Thần. “Gió thổi ở đâu tùy ý... Anh không biết được nó từ đâu đến và nó đi về đâu”. Đó là bắt chước thánh Phanxicô và ngài lại bắt chước Chúa Kitô. Chính không phải chỉ có *Luật Dòng* làm nguồn hứng cho đời sống, mà cần phải để mình được Phúc Âm cư mang. Chính để làm gương cho các môn đệ mình mà thánh Phanxicô tìm một người nào đó để thay thế ngài.

Một số anh em muốn sống trong khung tư duy và sinh hoạt bình thường như khuôn khổ của các nhà tu hành Biển Đức. Họ muốn có các tu viện và các thư viện. Sự bất an do thánh Phanxicô đề nghị làm họ không an tâm. Thật khó “sống một cách khác”, thật khó bước đi ngoài các con đường đã vạch sẵn! Suốt chiều dài lịch sử của các cộng đoàn dân sự hoặc tôn giáo, chúng ta luôn tìm thấy sự xung đột muôn thuở giữa các người bảo vệ di sản đã có và các người khai phá, giữa các người nắm giữ các cơ cấu mà họ đã được thử thách và các nhà tiên

tri, giữa các nhà trắc địa và các thi sĩ.

Con ốc sên chế tác vỏ sên, vỏ sên không làm ra con ốc sên. Nhựa cây làm thành các kênh trong thân cây, các kênh trong thân cây không làm ra nhựa cây. Luật Dòng vì luật Dòng không làm phát sinh ra cuộc sống. Hơn nữa, đâu phải một luật Dòng mới phát sinh mà là một huynh đệ đoàn.

Không cần bảo vệ... chúng ta hãy tự do như muông chim!

Không cần nhà tập để kiểm tra các ơn gọi: chúng ta hãy tin tưởng vào Thiên Chúa và nhân loại!

Cũng là “Luật sống”, tại sao lại bận bịu về luật sống của thánh Âu-tinh hoặc của thánh Biển Đức? Tại sao không phải là Phúc Âm?... Nếu chúng ta thử xem! Một thủ trưởng, một bề trên sẽ làm gì? Cũng là Tổng Giáo, tại sao lại không phải là Chúa Thánh Thần?

Chúng ta có cần “các nhà cổ vấn học cao” không? Sách vở để làm gì? Vì sao không phải là cuộc sống, không phải là sự trải nghiệm, không phải là các tình huống, không phải là sự cảm hứng, không phải là Hồng Ân?

“Thật sai lầm lớn nếu chúng ta mơ tưởng sự cố kết của huynh đệ đoàn non trẻ treo lơ lửng ở một thứ tôn thờ nhân cách... Mỗi anh em có nhân cách cá biệt của mình trong một bầu không khí hân hoan tin tưởng... Toàn bộ *Đệ nhất Luật Dòng* để cho anh em một sự tự do thật ư to lớn. Một số say mê miệt mài cầu nguyện, số khác hành giả rao giảng; có người sống bằng làm công việc khoán hoặc làm y tá, có người lại đi hành hương... Một sự đa dạng trong cách ứng xử và làm việc ngự trị trên cộng đoàn tiên khởi đến nỗi chúng ta có thể nói có cái gì đó mang ít nhiều tính vô chính phủ” (Éloi Leclerc, *François d'Assise, sđd.* trg. 146).

Thói quen có xu hướng tái lập các quan hệ đẳng cấp trở thành như một ngọn giáo cắm vào trái tim của thánh Phanxicô. Một định mệnh khắc nghiệt có lẽ cho thấy sự trở lại của ba thứ đam mê: **tài sản, quyền lực, tri thức**.

Đã không có sự xung đột giữa thánh Phanxicô và Đức Giáo hoàng như một số người thường tin vậy. Trong bối cảnh nguy hiểm cho sự thống nhất của các ki-tô hữu, điều gây ngạc nhiên có lẽ là sự nâng đỡ tìm được bên cạnh các Giáo hoàng Innôxentio và Hônôriô. Chúng ta hãy nhớ tới các lời của thánh Phanxicô trong dịp viếng thăm Đức Giáo hoàng Innôxentio III lần thứ hai: *“Con thật cảm kích về những lo lắng và vất vả mà Đức Thánh Cha phải gánh vác để chăm sóc Giáo Hội của Chúa. Nhưng điều làm con thấy xấu hổ là Đức Thánh Cha đã âu yếm chăm lo cho chúng con, những người anh em bé mọn nghèo khó của Đức Thánh Cha...”*

Cuộc xung đột nằm trong lòng của “phong trào”. Thánh Phanxicô được tràn ngập bởi sự thành công của mình. Các nguyên nhân của sự thành công ấy thật đa dạng. Ở thời kỳ đó, cuộc tìm kiếm đức thiêng liêng thật bao la. Và kia rồi, một tân huynh đệ đoàn vui tươi và mến khách! Thánh tín và sức hấp dẫn của thánh Phanxicô thật to lớn. Còn gì hơn ư? Làm sao mà năm ngàn người có thể giữ được sự tươi sáng của huynh đệ đoàn nhỏ bé ở Rivo Torro?

Cuộc tranh luận khôn cùng để xem thánh Phanxicô, với một cái nhìn “thực tế” hơn, có thể tự tránh được những đau khổ thái quá chăng. Mọi chuyện

không có gì tầm thường trong các tranh luận. Chúng ta có thể làm cho tròn các hòn đá cuội bằng cách bỏ vào sắc mà lắc đi lắc lại. Cũng thế, các thành viên của một cộng đoàn cần phải mài dũa các mặt thô lỗ bằng cách làm va chạm người này với người khác. Thánh Phanxicô, chính ngài cũng không thiếu những mặt gồ ghề. Không phải là người, nếu mọi sự đều hài hòa ở nhà thờ Thánh Đaminh, sau lần kêu gọi đầu tiên. Có lẽ, cần phải biết ngài ưu ái Chúa Giêsu trên mọi sự, kể cả ngài cho điều đó còn quý hơn cả mạng sống mình.

Không một người chí thánh nào lại không bị bàn luận. Họ có các giới hạn của con người và họ đau đớn về điều đó. Họ mong muốn là công cụ để bảo nhất trong bàn tay Thiên Chúa. Đôi khi họ giống như một nhà điêu khắc sẵn sàng tuân thủ cảm hứng của mình, nhưng lại nhận được một cú bất ngờ ở thời điểm động tác đục khắc quyết định. Thế rồi, làm sao đây? Tảng đá để điêu khắc không giống nhau. Thôi cần sáng tạo ra một nụ cười, một cái nhìn khác.

“Bất hạnh cho sự hiểu biết không đưa đến yêu thương” (Bossuet)

Thánh Phanxicô sợ rằng tri thức làm cho con người kiêu ngạo và như thế làm xa lánh các quan hệ yêu thương. Làm thế nào mà yêu được người tự cho mình là kẻ bề trên? Thời Trung cổ, chỉ có hàng giáo phẩm mới được hưởng một thứ giáo dưỡng nào đó. Ngài sợ các môn đệ của mình đánh mất tính bình thường của những “kẻ tiểu tốt”. Ngài sợ như sợ bệnh dịch nếu

các môn đệ mình được đào tạo thành những nhà bác học hơn những kẻ khác. “Rất nhiều anh em ngày đêm say mê và lo toan tìm tri thức mà bỏ bê kinh nguyện và ơn gọi làm người bình thường.” Thánh Phanxicô lo phát triển sự hiểu biết theo nghĩa tự Phúc Âm, tức là một sự thân tình như giữa hai vợ chồng.

Tâm hồn trong sáng của ngài tiếp cận được với những bí mật ẩn dấu. Tình yêu mê ly của ngài mở ra các cánh cửa mà ở trước đó khoa học của các Bậc Thầy dẫm chân tại chỗ. Khi ngài đọc các Sách Thánh, những gì mà trí thông minh của ngài hiểu được thì ngài khắc ghi vào lòng không phai mờ. Trí nhớ của ngài giúp ngài thay thư viện...” (2 C, 102).

Ngài cười nhạo những kẻ tự khoe khoang là có thể làm hối cải bất cứ ai bằng sự hiểu biết của mình. *“Chính là Thiên Chúa đã thiết chế và làm hối cải nhờ lời cầu nguyện của các anh em thánh thiện mà chính họ lại không biết gì cả. Kia kìa các hiệp sĩ Bàn Tròn của tôi; là những người ẩn mình trong chốn thanh vắng để sốt sắng cầu nguyện và suy ngẫm...”* Một ngày kia Thiên Chúa sẽ nói với họ: *“Và đây là các linh hồn được cứu rỗi nhờ sự cầu nguyện của các anh em”* (HP, 71).

Ở thế kỷ XIII, mọi người đều ham mê được có tri thức sách vở. Các thương gia và các kỵ sĩ thường ít có học, nhưng trong Giáo hội có nhiều người có học cao. Thánh Phanxicô muốn nói với chúng ta: “Thế là đủ lắm rồi!”

Đối với thánh Phanxicô, đó là một mối nguy hiểm. Chúa Giê-

su không theo học một khóa thần học nào, nhưng ngài đã không ít lần so kiếm biện luận với các ký lục. Chính đó là một thứ trí thức đầy bừa những lý luận chiết giảm không ngừng tìm ra các thiếu sót nơi Người. Tất cả quan điểm của thánh Phanxicô về học vấn nằm trong hai câu sau: “*Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn*” (Mt, 25). Và thánh Phaolô thêm rằng: “Giá như tôi có nói được các thứ tiếng của loài người và của các thiên thần đi nữa mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng là gì cả” (1 Cr, 13).

Chúng ta có thể bức bối trước thái độ cấp tiến của thánh Phanxicô, nhưng sự bức bối của chúng ta có nguy cơ không hợp với thời đại.

Ngày nay, phần lớn tuổi trẻ Tây Phương đều phải đi học. Vậy việc giáo dục có phải là một yếu tố khoe khoang không?

Ngày nọ, tôi nghe một vị giáo trưởng đạo Hồi nói về khăn che mặt: “ Ở thời Mahamed, khăn ấy làm cho các phụ nữ được tôn trọng. Ngày nay, chính là việc học hành mới làm cho họ được tôn trọng”.

Sự giận dữ của thánh Phanxicô đối với anh Pierre Stacia (hay là Scotia), bởi vì anh này đã thành lập một trường cao đẳng, có thể được thanh minh vào thời của ngài!

Nhưng chúng ta cũng cần có một ít sự dè dặt. Tôi nghĩ tới lá thư ngài viết cho Antôn Pađu: “Tôi hoan nghênh anh đã dạy

cho các anh em thần học thánh, miễn là sự học tập ấy không có nguy cơ làm dập tắt tinh thần hiếu thảo [sự yêu mến thân tình với Chúa] và sự cầu nguyện”.

Chúng ta cũng có thể nêu lên đoạn này trong Di chúc của ngài: “Tất cả các nhà thần học và những người dạy cho chúng ta biết các lời thánh của Chúa, chúng ta phải tôn trọng và cung kính họ: Họ thông đạt cho chúng ta Thần Khí và Sự Sống” (Dc, 13).

Ngày nay, các môn đệ của thánh Phanxicô, nếu làm linh mục, thì cũng học triết học và thần học như các nhà tu hành khác!

Chúng ta có thể nghĩ rằng những người chống đối kịch liệt với thánh Phanxicô là những người đã học trong các đại học. Phong cách sống mà ngài đề xuất quá đơn điệu đối với họ. Đã xảy ra một cuộc xung đột hoàn toàn giống vậy vào năm 1950 ở chủng viện Mission de France. Nhiều chủng sinh (gần với tinh thần thánh Phanxicô) cảm thấy bị gò bó trong các môn học có tính quá học đường, quá trừu tượng, không liên quan đến cuộc sống (Stan Rougier, *Dieu écrit droit avec des lignes courbes*, Presse de la Renaissance).

Những căng thẳng giữa hai khuynh hướng đều hợp pháp không bao giờ làm Giáo hội yếu đi mà ngược lại.

Thánh Phanxicô thích

người Pháp vì người Pháp yêu mến Thánh Thể. Ngài mơ ước được rao giảng Phúc Âm trên các nẻo đường nước Pháp. Ngài xin ý khiến của hồng y Huygôlinô. Hồng y can ngăn ngài: “ Nhất thiết không!... Các âm mưu trên chóp bu sẽ chống lại con...Tốt nhất là con nên ở tại chỗ...” Nhưng ngài không ngồi yên tại chỗ. Tình yêu Chúa Kitô thôi thúc ngài. Năm 1212, ngài đã đi sang Phương Đông. Kế hoạch bị tan vỡ vì bão đánh chìm thuyền. Cũng như thánh Phaolô sau bị bão ở Crète, thánh Phanxicô rao giảng Phúc Âm ven bờ vùng Dalmatia, nơi ngài vừa bị đắm thuyền. Để quay về, ngài phải bí mật trốn dưới hầm một con tàu. Ôi chàng Phanxicô ấy, “ kẻ xin quá giang tàu” và “xin quá giang đường”... tôi yêu mến ngài biết dường nào!

Cuối năm 1212, ngài lại thử vận mới, nhưng lần này sang Ma-rốc. Được Chúa gửi đi hay không, ngài thật không được Trời ưu ái. Giữa đường đến phía bắc nước Tây ban nha, ngài ngã bệnh... Lành bệnh, ngài lại phải quay về. Phải chờ đợi nhiều năm sau, ngài mới tới được vùng đất của Hồi giáo. Đó là năm 1219 cùng với đạo binh Thánh Giá lần thứ năm.

Chú bé Lula, sinh ra vào tháng 10 năm 1945, tại 1 gia đình nông dân ở Ba Tây (Brazil). Vì nhà nghèo, nên từ lúc mới 4 tuổi, thằng nhỏ đã phải đi bán đậu phụng ngoài đường, nhưng vẫn quần áo tả tơi và thiếu ăn. Sau khi được lên tiểu học, lúc đó đã dọn lên thủ đô Rio de Janeiro, sau buổi học chú bé thường hay cùng với 2 người bạn đồng lứa đi đánh giầy ở đầu đường, hôm nào không có khách thì coi như là nhịn đói.

Năm 12 tuổi, vào 1 buổi xế chiều có 1 người khách là chủ 1 tiệm giặt ủi và nhuộm áo quần đến chiếu cố, 3 đứa trẻ chạy lại chào hàng. Ông chủ tiệm nhìn vào 3 cặp mắt van xin khẩn khoản đó không biết quyết định chọn đứa nào. Cuối cùng ông ta nói: "Đứa nào cần tiền nhất thì tôi cho nó đánh giầy và sẽ trả công 2 đồng. Công đánh 1 đôi giầy chỉ có 20 xu, 2 đồng đúng là 1 món tiền rất lớn. Cả 3 cặp mắt đều sáng lên.

Một đứa nhỏ nói: "Từ sáng đến giờ cháu chưa được ăn gì cả, nếu không kiếm được tiền hôm nay, cháu sẽ chết đói!"

Đứa khác nói: "Nhà cháu đã hết thức ăn từ 3 ngày nay, mẹ cháu lại đang bệnh, cháu phải mua thức ăn cho cả nhà tối nay, nếu không thì lại bị ăn đòn..."

Cậu Lula nhìn vào 2 đồng bạc trong tay ông chủ tiệm, nghĩ

ngợi 1 lúc, rồi nói: "Nếu cháu được ông cho kiếm 2 đồng này thì cháu sẽ chia cho 2 đứa đó mỗi đứa 1 đồng!"

Câu nói của Lula làm Ông chủ tiệm và 2 đứa nhỏ kia rất là ngạc nhiên. Cậu giải thích thêm: "Tụi nó là bạn thân nhất của cháu, đã nhịn đói hết 1 ngày rồi, còn cháu thì hồi trưa có ăn được ít đậu phụng, nên có sức đánh giầy hơn chúng nó, Ông cứ để cháu đánh đi, chắc chắn Ông sẽ hài lòng"

Cảm động trước câu nói của thằng nhỏ, Ông chủ tiệm đã trả cho hắn 2 đồng bạc, sau khi được hắn đánh bóng đôi giầy. Thằng nhỏ Lula giữ đúng lời, đã đưa ngay cho 2 đứa bạn mỗi đứa 1 đồng.

Vài ngày sau, Ông chủ tiệm đã tìm đến thằng nhỏ Lula, nhận chú bé cứ sau buổi tan học là đến học nghề ở tiệm giặt nhuộm của ông ta và bao cả bữa cơm tối. Tiền lương lúc học nghề tuy là rất thấp, nhưng so với đánh giầy thì khá hơn rất nhiều. Thằng bé hiểu rằng: Chính vì mình đã đưa tay giúp đỡ những người khốn đốn nên mới đem đến cho mình cơ hội làm thay đổi cuộc đời. Từ đó chú bé Lula không ngần ngại giúp đỡ những người sống khốn khổ hơn mình...

Chú bé đó là Luiz Inácio Lula da Silva: **tổng thống Brazil nhiệm kỳ 2002 – 2010**

Luiz Inácio Lula da Silva

Kỳ tích của hai anh em gốc Việt sống trong khu “ổ chuột” Mỹ

Hai anh em Johnny Huynh (trái) và George Huynh

Câu chuyện về kỳ tích của hai anh em gốc Việt Johnny và George Huynh đã khiến cộng đồng người Việt trên toàn thế giới khâm phục.

"Những cậu bé này là minh chứng gần gũi nhất mà tôi gặp về thứ mà chúng ta gọi là "giấc mơ Mỹ", nhà báo Baker chia sẻ: Cha qua đời, mẹ bị bệnh thần kinh, phải vật lộn giữa "khu ổ chuột" Dorchester (thành phố Boston, bang Massachusetts, Hoa Kỳ) để kiếm sống nhưng cả hai đã cùng đỗ vào những trường đại học danh tiếng bậc nhất cường quốc này.

Nói như lời Billy Baker - phóng viên báo The Boston Globe, một trong những phóng viên đầu tiên viết bài về hai anh em:

"Bạn thấy đó, vấn đề không nằm ở chỗ bạn

Billy Baker (trái), Emmett Folger, Johnny Huynh, and George Huynh

từ đâu đến, mà là bạn sẽ tiến xa được đến đâu".

Hành trình bước ra từ bùn lầy

Johnny và George Huynh sinh ra ở khu phố ổ chuột Dorchester (thành phố Boston, bang Massachusetts, Hoa Kỳ), nơi 42% trẻ em phải sống trong đói nghèo và 85% chỉ còn cha hoặc mẹ. Cả hai may mắn hơn những đứa trẻ khác được sinh ra có cả cha lẫn mẹ, thế nhưng "ngày vui ngắn chẳng qua mau", cha của Johnny và George bị chứng rối loạn tâm

thần, trong khi mẹ phải thường xuyên chống chọi với bệnh thần kinh. Khi hai anh em biết cảm nhận được cuộc sống xung quanh cũng là lúc tai họa ập xuống. Người cha bỗng đứng lên cơn, sau đó bỏ nhà ra đi, rồi một ngày cả nhà nghe tin ông nhảy cầu tự vẫn.

Từ ngày người chủ gia đình qua đời, cả gia đình phải sống trong một ngôi nhà xập xệ, nơi từng là nhà kho, với thu nhập mỗi tháng 1.257 USD, là tổng giá trị các món trợ cấp. Giữa cái khu ổ chuột ngập cảnh cơ hàn, đầy rẫy các tệ nạn xã hội, **hầu hết trẻ em không có đầy đủ cha mẹ đều bị sa vào nghiện ngập, trộm cắp.**

Gương mặt sáng sủa của George Huynh

Với những con người bình thường và thiếu bản lĩnh, họ có thể trượt ngã bất kỳ lúc nào. Thế nhưng, hai anh em George luôn tỏ ra khác biệt so với những đứa trẻ ở khu ổ chuột này. Vượt lên số phận, trong đầu hai anh em luôn ý thức và tâm niệm rằng: **"Giáo dục là nền tảng để có cuộc sống tốt hơn"**, Johnny nói.

Emmett Folger, đại diện Hiệp hội Dorchester Youth Collaborative, người đã hỗ trợ cho hai cậu bé chia sẻ: "Với kinh nghiệm 30 năm làm việc với những đứa trẻ ở đây, tôi biết rằng George và Johnny đều đang sống trên mép vực và có thể trượt ngã bất kỳ lúc nào".

Thế nhưng cả hai đã cùng đương đầu và tìm cách vượt lên số phận. **"Ước mơ của em là có thể vào một trường đại học tốt, không phải phụ thuộc vào số tiền trợ cấp xã hội hàng tháng nữa**

và có thể sống theo cách riêng mà mình mong muốn", cậu bé George tâm sự.

Và niềm hy vọng của hai anh em chính là mái trường Boston Latin School, trường công lập đầu tiên và lâu đời nhất vẫn tồn tại ở Mỹ với những thành tích học tập xuất sắc. **Đây cũng chính là ngôi trường mà Tổng thống thứ hai của Mỹ John Adams và Benjamin Franklin, một trong những người lập quốc, từng theo học.** Ở cái nơi mà xã hội phân biệt giàu nghèo vô cùng ghê gớm, may mắn thay anh em George được nhận vào học. Hành trình đến lớp bắt đầu. Từ năm lớp 7, hai cậu bé đều đặn bắt xe buýt số 19 đến trường Boston Latin để theo học.

Chương trình học tại Boston Latin đạt chuẩn chất lượng cao và đòi hỏi học sinh phải vô cùng nỗ lực. Vậy mà cả hai đều là những học sinh giỏi nhất trong lớp, đơn giản vì đó là cách duy nhất giúp các em có thể nhận được các hỗ trợ tài chính để duy trì việc học. Ngoài giờ học, cả hai còn đi làm gia sư cho những đứa trẻ gốc Việt trong khu vực kiếm tiền phụ giúp gia đình.

Hàng ngày, hai chàng trai đến trường bằng xe buýt

Thành tích đặc biệt này đã lọt vào "mắt xanh" của Billy Baker - phóng viên báo The Boston Globe, một trong những nhà báo đầu tiên viết về Johnny và George từ cách đây 2 năm. **Trong khi đang lang thang trên những chuyến xe buýt xuyên thành phố Boston để viết về những mảnh đời cùng khổ, Baker đã gặp hai cậu bé tại "khu ổ chuột" Dorchester.** "Tôi bắt đầu quan tâm sâu hơn đến các cậu bé. Tôi cảm thấy chúng cần tôi, nhưng hóa ra tôi cần chúng hơn" Baker nói.

Cũng từ đó, Baker trở thành người cố vấn cho hai anh em trong học tập cũng như cuộc sống. Chàng phóng viên yêu nghề chẳng khác gì người cha, đã ở bên Johnny và George, cố gắng khóa lấp

những rạn nứt trong cuộc đời hai cậu bé bằng những việc nhỏ nhoi. Anh mua những món quà hoặc những chiếc vé dự tiệc cho hai cậu bé.

Baker cũng hỗ trợ hai anh em trong việc học và động viên họ đạt đến mục tiêu cao nhất mà cậu có thể. Ngay sau khi câu chuyện

ĐH Yale - nơi George Huỳnh sẽ theo học

về hai cậu bé gốc Việt được đăng tải đã nhận được rất nhiều sự chia sẻ từ các độc giả. Baker thậm chí mất hàng tuần để trả lời những email bày tỏ sự cảm thông với hai anh em gốc Việt.

Theo lời kể của Baker, cách đây ít lâu, tròn 2 năm sau ngày bài báo đầu tiên lên trang, **anh đã nhận được tin nhắn của George (17 tuổi) thông báo mình đã được nhận vào học tại đại học Yale**, một trong những viện đại học lâu đời nhất Hoa Kỳ. **"Khoảng sau 5h chiều thứ hai, điện thoại tôi có tin nhắn mới: Cháu đỗ rồi. Tôi đang ngồi trong phòng tin tức và mừng phát khóc"**, Baker kể. Anh tiết lộ sau đó đã đưa cậu bé đi ăn một bữa no nê để chúc mừng.

Yale là một trong những trường đại học thuộc top 8 trường danh tiếng nhất cường quốc này, **sánh ngang cùng Harvard hay Princeton**. Những nhân vật nổi tiếng xuất thân từ Yale có 5 Tổng thống Hoa Kỳ, 19 thẩm phán Tối cao Pháp viện Hoa Kỳ, và nhiều nguyên thủ quốc gia nước ngoài. Yale cũng được mệnh danh là trường tuyển sinh gắt gao nhất nước Mỹ. Thế nhưng, cậu bé gốc Việt George đã đường hoàng bước vào bằng chính nỗ lực phi thường của mình.

Năm ngoái, **anh trai của George là Johnny (19 tuổi) cũng trở thành một tân sinh viên của đại học danh giá Massachusetts Amherst (top 40 trường đại học công lập tại Mỹ - theo U.S.**

News & World Report's Best Colleges 2014). Khi đó, Baker đã mang một chiếc tủ lạnh đến ký túc xá của Johnny tặng cậu.

"Những cậu bé này là minh chứng gần gũi nhất mà tôi gặp về thứ mà chúng ta gọi là **"giấc mơ Mỹ"**, Baker nói. "Tôi tự hào được là một nhân chứng của câu chuyện này. Một điều gì đó thật khó tin đã xảy ra. Nhìn những đứa trẻ thành công từ hai bàn tay trắng là điều đặc biệt nhất mà tôi từng được chứng kiến với tư cách một phóng viên. Đúng thế, cháu đã làm được, chàng trai", Baker nói thêm.

THƠ.. THƠ.. THƠ

Ơn Huê Làm Người

*Trăm năm có mặt trên đời,
Ở trong thân phận kiếp người trần gian.
Đây là ân huê Cha ban,
Cho con hiện hữu giữa ngàn thọ sinh.
Tình Ngài tràn ngập con tim,
Giúp con sống trọn chữ tình tối đa.
Trước tiên với Chúa là Cha,
Sau cùng kẻ khác như là Đệ huynh.
Chính nhờ Linh đạo Phan sinh,
Đời con xây dựng hòa bình tình thương.
Cứu người lạc bước lầm đường,
Trở về chính lộ, khỏi vương buồn phiền.
Để rồi biết sống trung kiên,
Hàng say tiến bước suốt trên đường trần.
Ưng tin sẽ được chung phần,
Vinh quang phúc lộc trong thành Thiên cung.
"Trước khi cho người thành hình
trong bụng mẹ, Ta đã biết người; Trước
khi lọt lòng mẹ, Ta đã thánh hóa
người" (Gr 1,5) (x. Tv 8,5-7. Ep 1,3-14).
Mừng lễ 100 năm làm người của thầy
Philippê*

Hai Tê Miệt Vườn

Vẫn Sống Bình An

*Xác thân nay đã suy tàn,
Nhưng hồn vẫn sống bình an trên đời.
Ưng tâm sống trọn kiếp người,
Trên nơi dương thế cuộc đời thiện chân.
Bởi nhờ luôn biết thực hành,
Giới răn Đức ái chân thành thiết tha.
Trước tiên với Chúa là Cha,
Sau cùng kẻ khác như là anh em.
Chính nhờ cuộc sống mọn hèn,
Chẳng còn tự phụ, bao phen khinh người.
Sẵn sàng hiến trọn cuộc đời,
Yêu thương phục vụ mọi người xung quanh.
Trở thành như một chứng nhân,
Giúp cho nước Chúa lan dần khắp nơi.
Dắt nhau thẳng tiến về trời,
Muôn đời vui sống bên người Cha yêu.
"Nào những kẻ Cha ta chúc phúc, hãy
đến thừa hưởng
Vương Quốc dọn sẵn cho các người
ngay từ thuở tạo thiên
lập địa ..." (Mt 25,34)*

Hai Tê Miệt Vườn

Đón chào năm mới

*Đón chào Năm Mới Ất Mùi,
Muôn lòng nhân thế Niềm Vui ngập tràn.
Đây là ân huệ Cha ban,
Ngài thương tuôn đổ xuống ngàn thế nhân.
Mọi người biết sống cận thân,
Dựa trên tình mến chân thành vị tha.
Đời người đẹp tựa muôn hoa,
Tỏa lan hương sắc đậm đà lòng nhân.
Chẳng ai ưa thích tranh giành,
Quyền uy thế lực làm phần tư riêng.
Bởi nhờ biết sống trung kiên,
Bước theo Đức Chúa suốt trên đường đời.
Ngày đêm rao giảng Nước Trời,
Chuyển ơn cứu độ cho người chưa tin.
Dắt nhau về chốn thiên đình,
Nơi đây được hưởng trọn tình của Cha.
"Trên hết mọi đức tính, anh em
phải có lòng bác ái: đó là mối
dây liên kết tuyệt hảo." (Cl 3, 14;
x. Co 2, 42-44; Rm 13, 10; 1 Cr 13,
1-13)*

Mừng Năm Mới Ất Mùi 2015

Hai Tê Miệt Vườn

Hãy làm ba việc

*Mùa Chay ba việc thường làm,
Ăn chay, cầu nguyện, trao ban của tiền.
Giúp anh có thể trở nên,
Con người hoàn thiện ở trên đường đời.
Đúng như ý định Chúa Trời,
Bởi Ngài mong ước mọi người thành nhân.
Chính nhờ luôn biết thực hành,
Giới răn Đức Ái nhiệt thành hăng say.
Thế trần chắc chắn đổi thay,
Cuộc đời người thế thắng ngay mọi đường.
Mọi người hằng biết trao ban,
Bao điều thiện hảo chẳng màng lợi danh.
Ngày đêm tích cực đấu tranh,
Loại trừ tội ác, bắt nạt hại người.
Dắt nhau thẳng tiến về trời,
Sau khi sống trọn cuộc đời yêu thương.
Khi bố thí thì đừng khua chiêng
đánh trống... Khi cầu nguyện
đừng làm như bọn đạo đức giả...
Khi ăn chay chớ làm bộ râu rì...
(x. Mt 6, 1-6.16-18)*

Thứ Tư Lễ Tro 18.02.2015,

khởi đầu mùa Chay thánh

Hai Tê Miệt Vườn

Phải bỏ gian tà

*Ăn chay, kiêng thịt ích chi,
Nếu anh không chịu bỏ đi gian tà.*

*Để cho bè lũ quỷ ma,
Dẫn đường đưa lối đi xa sự lành.*

*Ngày đêm ưa thích bạo hành,
Với bao hành động bất nhân hại
người.*

*Mùa Chay anh hãy đổi đời,
Thay lòng đổi dạ, xa rời dối gian.*

*Quyết tâm đi đúng con đường,
Giêsu Đức Chúa luôn thương giảng
rao.*

*Từ nay anh sống thanh cao,
Cuộc đời trong sáng như sao bầu trời.*

*Đây là anh lại làm người,
Ở trong bản chất tuyệt vời thiện nhân.*

*Cuối đời anh được chung phần,
Vinh quang phúc lộc trong thành
thiên cung.*

*“Các ngươi hãy hết lòng trở về với Ta,
hãy ăn chay khóc lóc và thống thiết kêu
van. Đừng xé áo nhưng hãy xé lòng.” (Ge
2, 12-13)*

Chuyên chăm cầu nguyện

*Chuyên chăm cầu nguyện đêm
ngày,*

Đời con chắc chắn đổi thay thật tình.

*Bởi nhờ có Chúa Thánh Linh,
Giúp con sống được chữ Tình tối đa.*

*Trước tiên với Chúa là Cha,
Sau cùng kẻ khác như là anh em.*

*Đời con ra khỏi bóng đen,
Chính là tội ác, ghét ghen oán thù.*

*Cõi lòng chắt chứa nhân từ,
Yêu thương nhân thế chẳng trừ một ai.*

*Nghĩa tình không có tàn phai,
Nhưng luôn tồn tại mãi hoài muôn
năm.*

*Bởi nhờ hằng biết chuyên chăm,
Chu tròn nhiệm vụ siêng năng làm
lành.*

*Ưng tin sẽ được chung phần,
Với cùng Thần Thánh tôn danh Chúa
Trời.*

*“anh em hãy canh thức và cầu nguyện, để
khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Tinh thần thì
hăng say, nhưng thể xác lại yếu hèn.” (Mt
26, 41)*

Thứ Tư Lễ Tro 18.02.2015, khởi đầu mùa Chay
thánh Hai Tê Miệt Vườn

Bố thí chia sẻ

Sẻ chia cơm áo cho người,
Là anh thực hiện những lời Chúa răn.
Giúp người đang gặp khó khăn,
Ngày đêm đói khổ, bần khổn buồn phiền.
Tình anh nối kết gắn liền,
Những ai sầu khổ ở trên đường đời.
Ngõ hầu họ được làm người,
Đúng theo phẩm giá Chúa Trời đề ra.
Đời anh đẹp tựa muôn hoa,
Tỏa lan hương sắc đậm đà mến thương.
Bởi đây đích thực là đường,
Chính Thầy chí thánh nêu gương cho đời.
Khi Ngài khiến trọn cuộc đời,
Trở thành giá chuộc muôn người trần gian.
Mọi người về chốn thiên đàng,
Muôn đời hiện hữu trước nhan Chúa Trời.

“Khi anh bố thí thì đừng cho tay trái biết việc tay phải làm để việc anh bố thí được kín đáo.” (Mt 6, 34)

Thứ Tư Lễ Tro 18.02.2015, khởi đầu mùa Chay thánh

Hai Tê Miệt Vườn

THÁNG 3&4 NĂM 2015

MỪNG BỐN MẠNG ANH EM

Ngày	Tên Thánh	Họ Tên	Cộng Đoàn	Ngày	Tên Thánh	Họ Tên	Cộng Đoàn
19/03	Giuse	Nguyễn Xuân Quý	V.Phước	19/03	Giuse	Đào Trọng Huân	Thủ Đức
09/03	Xaviô	Nguyễn Chí Chức	Thanh Hải	19/03	Giuse	Nguyễn Đình Tâm Linh	Thủ Đức
19/03	Giuse	Đình Quốc Trụ	CLG	19/03	Giuse	Võ Văn Từ	Thủ Đức
19/03	Giuse	Trần Đức Thuận	Cồn Én	19/03	Giuse	Nguyễn Tiến Dũng	Thủ Đức
19/03	Giuse	Nguyễn Văn Huấn	CLG	19/03	Giuse	Nguyễn Văn Quảng	Thủ Đức
19/03	Giuse	Chu Quang Vượng	CLG	19/03	Giuse	Nguyễn Hữu Thái	Thủ Đức
08/03	G. TC	Nguyễn Phước	Đakao	19/03	Giuse	Trần Văn Bổng	Thủ Đức
19/03	Giuse	Trần Hữu Khôi	Đakao	19/03	Giuse	Nguyễn Hồng Quang	Thủ Đức
19/03	Giuse	Nguyễn Văn Huân	Đakao	19/03	Giuse	Phạm Văn Thái	Thủ Đức
19/03	Giuse	Vũ Liên Minh	Đakao	19/03	Giuse	Nguyễn Văn Thắng (A)	Thủ Đức
19/03	Giuse	Nguyễn Xuân Thảo	Đa kao	19/03	Giuse	Hoàng Văn Tuấn	Thủ Đức
19/03	Giuse	Trần Quang Vinh	Đa kao	19/03	Giuse	Ngô Ngọc Khanh	Thủ Đức
19/03	Giuse	Đoàn Hùng Tiến	Pleiku	19/03	Giuse	Phạm Đình Tài	Thủ Đức
19/03	Giuse	Đình Thế Hoài	Pleiku	19/03	Giuse	Đỗ Viết Thường	Thủ Đức
19/03	Giuse	Hoàng Hữu Chi	Pleiku	19/03	Giuse	Nguyễn Văn Thắng (B)	Thủ Đức
19/03	Giuse	Chu Văn Liên	Sathầy	19/03	Giuse	Nguyễn Văn Truyền	Thủ Đức
19/03	Giuse	Trần Văn Long	Pleiku	19/03	Giuse	Trần Minh Trường	Thủ Đức
19/03	Giuse	Nguyễn Khánh Thông	Pleiku	19/03	Giuse	Đình Ngọc Cảnh	Thủ Đức
19/03	Giuse	Nguyễn Phú Hào	Du Sinh	19/03	G.Maria	Nguyễn Quốc Duy	Thủ Đức
19/03	Giuse	Lê Thanh Đề	Du Sinh	19/03	Giuse	Hoàng Văn Tuấn	Thủ Đức
19/03	Giuse	Trần Trung Phụng	Hà Nội	19/03	Giuse	Phạm Đình Phụng	Thủ Đức
19/03	Giuse	Trương Văn Tính	Rôma	19/03	Giuse	Chu Quang Hải	Gia Hòa
19/03	Giuse	Lê Minh Chuyển	Rôma	19/03	Giuse	Nguyễn Trường Nguyên	Gia Hòa
19/03	Giuse	Trần Hữu Từ	H. Hội	19/03	Giuse	Phạm Văn Bình	CÔL
19/03	Giuse	Hoàng Văn Thiện	H. Hội	19/03	Giuse	Lưu Văn Thường	CÔL
19/03	Giuse	Trần Đức Trí	Sông Bé	19/03	Giuse	Hoàng Trung Quân	Bình giả
19/03	Giuse	Nguyễn Công Thành	S. Bé	19/03	Giuse	Đỗ Văn Hoài	Đ.Sét
19/03	Giuse	Trần Thế Mừng	Thủ Đức	19/03	Giuse	Phạm Như Duy	C. Thịnh
19/03	Giuse	K'Tâm	Thủ Đức	19/03	Giuse	Nguyễn Anh Tuấn	Thái Lan
19/03	Giuse	Hoàng Ngọc Thành	Thủ Đức	19/03	Giuse	Đình Chỉ Lam	Lào
19/03	Giuse	Nguyễn Minh Trực	Thủ Đức	19/03	Giuse	Nguyễn Văn Huyền	Lào
19/03	Giuse	Bùi Đức Tú	Thủ Đức	19/03	Giuse	Nguyễn Đình Trí	Úc
19/03	Giuse	Nguyễn Ngọc Châu	Thủ Đức	19/03	Giuse	Đỗ Đức Vượng	CPC
19/03	Giuse	Nguyễn Văn Cương	Thủ Đức				

MỪNG BỐN MẠNG ANH EM

Ngày	Tên Thánh	Họ Tên	Cộng Đoàn
05/04	Vinh sơn	Trần Đức Hạnh	Đakao
21/04	Axenmô	Nguyễn Hải Minh	Thủ Đức
24/04	Phiđen	Lê Trọng Nhung	Thủ Đức

MỪNG BỐN MẠNG CỘNG ĐOÀN

Ngày	Thánh Bốn mạng	Cộng Đoàn
25/03	Lễ Truyền Tin	Hà Nội

LỄ GIỖ ANH EM QUA ĐỜI

Ngày Qua Đời	Họ Tên
02/03/1990	Đanien Trần Văn Trinh
07/03/1969	Phanxicô Xaviê Nguyễn Thế Kỷ
10/03/1975	Roger Boussion
14/03/2001	Mac xen Hoàng Văn Khoát
16/03/1997	Phêrô Ngô Xuân Phú
19/03/2000	Achille Gérard Degeest
13/03/1997	Benoit Brun
26/03/1967	Rufin Arbault
31/03/1985	Pascal Van Caemerbeke

Ngày Qua Đời	Họ Tên
10/04/1991	Phanxicô Trần Văn Tuấn
11/04/1977	Hugolin Lemesre
20/04/1992	Constant Despierre
23/04/2004	Pát can Nguyễn Văn Lụy

Lễ mừng trăm tuổi của thầy Philip Lê Văn Tâm

Khóa hướng dẫn và giáo lý liên châu 2015

Lễ ban giao giáo xứ Đai Tả

Hội họp AE làm mục vụ năm 2015

Khóa học dành cho các Giám tỉnh ở châu hạt tại Roma

Lễ BTC ở miền Saigon & Xuân Lộc tại Hòa Vang

Địa chỉ liên lạc: 03 Mai Thị Lựu, Đakao, Quận1, Tp. HCM

☎ (08)3822 2294 ✉ Báo chia sẻ: ofmvietnam@gmail.com <http://www.ofmvn.org>